

ČD

PRO VÁS

REKLAMNÍ MAGAZÍN NÁRODNÍHO DOPRAVCE

2015 / ROČNÍK 6 / ZDARMA

"ZUBAŘ"

ROMAN ŠMUCLER

KAŽDÝ ČLOVĚK
MÁ V SOBĚ
DVĚ ŠELMY

OPRAVUJE SE PRO VÁS TRAŤ

Chvilku to potrvá, děkujeme za trpělivost.
Více informací na www.szdc.cz/vyluky.

Správa železniční dopravní cesty

PŘEDPLATNÉ
19 Kč
za číslo

VÁŽENÍ ČTENÁŘI, MILÍ SPOLUCESTUJÍCÍ,

je až s podivem, že 12 let po revoluci na železnici, která nastala v roce 2003, si nezasvěcená veřejnost, a občas dokonce i někteří novináři pletou České dráhy s podnikem, který má pod svými křídly koleje. Možná je to tím „nešťastným“ ale zažitým jménem, oním slovíčkem „dráhy“ v názvu společnosti, a naproti tomu úřednickým a možná trochu nesexy názvem skutečného správce infrastruktury, jímž je státní organizace SŽDC, nebo-li Správa železniční dopravní cesty. Vždyť ono je vlastně jednodušší nadávat za každé zpoždění, ať už jedete modrým, žlutým nebo černým vagonem, prostě na „dráhy“. Málodko ale tuší, že za většinu zpoždění nemohou sami dopravci, k závadám na infrastruktuře se přidávají mimořádné události, které stejně jako led při loňské prosincové kalamitě padají neočekávaně z nebes. Letos se k tomu ještě přidává enormní množství výluk, děje se tak z důvodu nutného dočerpání peněz z evropských fondů. A byla by škoda jich nevyužít. Proto se národní dopravce, jako veřejně odpovědná firma, rozhodl spolupodílet na mediální kampani SŽDC pro lepší informovanost všech cestujících. Její vizuál můžete vidět na levé straně. Věříme tedy, že s určitou dávkou trpělivosti se nám všem podaří vybudovat železnici moderní, takovou, jakou ji chcete vy.

Šťastnou cestu vlakem přeje

Zdeněk Ston, šéfredaktor

Foťte
kouzlo železnice
a získejte
Kilometrickou
banku ČD!

KOUZLO ŽELEZNICE

Fotografie moderních či historických vozidel ČD a lidí kolem nich pošlete průběžně na cdprovas@cd.cz, do předmětu zprávy uveďte heslo KOUZLO ŽELEZNICE. Autory zveřejněných snímků odměníme Kilometrickou bankou ČD v hodnotě 2 200 Kč.

Kilometrickou banku za měsíc srpen získává: **Václav Tikal**

ČD pro vás
reklamní magazín
Českých drah

www.cdprovas.cz
cdprovas@cd.cz

TIŠTĚNÝ NÁKLAD
131 500 ks

VYDAVATEL
České dráhy, a.s.

DATUM A MÍSTO VYDÁNÍ
2. září 2015, Praha

REDAKCE
ČD pro vás
Generální ředitelství ČD
nábreží L. Svobody 1222
110 15 Praha 1

ISSN
1210-9142

ŠÉFREDAKTOR
Zdeněk Ston

REDAKČNÍ RADA
Michal Štěpán (předseda)
Radek Dvořák
Jiří Jeřeta
Zdeněk Ston
Františka Vidnerová
Michal Málek
Jitka Eisenhammerová

INZERCE A PŘEDPLATNÉ
info@cdprovas.cz

**GRAFIKA/SAZBA/
ZLOM/PRODUKCE**
SEVENART s.r.o.

TISK
MORA VIAPRESS a.s.

POKYNY PRO AUTORY:
V případě nároku na honorář je nutné, aby autoři redakci uvedli jméno, příjmení, bankovní spojení, rodné číslo a adresu.

V opačném případě nemůže být honorář vyplacen.

SLEVA
AŽ **50%**
Z JÍZDNÉHO

IN KARTA

Ušetřete tisíce ročně při dojíždění vlakem

Správnou kombinací slev můžete s In Kartou s aplikací IN 50 výrazně ušetřit.

- kombinujte IN 50 se svojí traťovou jízdenkou a **ušetříte ještě víc i při denním dojíždění!**
- zvýhodněnou cenu získáte i na Včasnou jízdenku Česko a Akční jízdenky

OBSAH

PŘÍŠTÍ ČÍSLO
VYJDE
7. 10.

23
CESTOVÁNÍ PO KRAJÍCH ČR
Karlovarský

11
RETRO
Jednotná
zemědělská
družstva

49
ŽELEZNICE
Stejnokrojový soubor

41
CESTOPIS
Košice, město dvou tváří a devíti Luníků

54
ČD PRŮVODCE
Národní den železnice

7
ROZHOVOR
Roman Šmucler

Železničář

Psali jsme...

Padesátiletá cesta od regulátoru rychlosti k „železničnímu autopilotu“

(č. 15/2015)

AVV, tedy systém automatického vedení vlaku není žádnou novinkou. Od počátku komerčního nasazení uplynulo v těchto dnech přesně 15 let. Přesto vzbuzuje emoce. Pro někoho symbolizuje zbytečnost a jiný na něj nedá dopustit, coby na výtečného pomocníka strojvedoucích.

Lov railjetů na Semmeringu aneb mokřý bivač ve studeném okapu

(č. 15/2015)

Semmering. Jednu z nejužasnějších železničních tratí v srdci Rakouska netřeba představovat. Dokonalost skloubení génia železničního stavitelství 19. století a alpských výhledů bere dech. A to nejen obrazně, ale i doslova.

Railjet a Pendolino ozdobily pohádkové postavičky z večerníčků

(č. 16/2015)

Bob a Bobek, víla Amálka, nešikovné Pat a Mat či Maxípes Fík. Tyto malým i dospělým divákům dobře známé postavy z večerníčků se objevily na vlacích Českých drah. Konkrétně na jednotce Pendolino a na railjetu.

Před 20 lety Rakousko vyhubilo poslední Krokodýly

(č. 16/2015)

Přezdívkou Krokodýl se honosil hned několik lokomotiv, zpravidla charakterizovaných zužující se kapotou představků připomínajících tlamu obřího plaza. Jméno znají ve Švýcarsku, Rakousku, u nás nebo dokonce v Indii. Letos tato německá kulturní „elektrika“ slaví 75 let od vyrobení.

Čtrnáctideník Železničář (stejně jako magazín ČD pro vás) si můžete předplatit na www.cdprovas.cz/predplatne.

ČD Modrá odpovědnost

Euroklíče usnadní přepravu handicapovaným

České dráhy předaly Národní radě osob se zdravotním postižením ČR 1000 euroklíčů. Výhodou speciálně upraveného klíče je, že s ním lidé se zdravotním postižením mohou odemknout veřejně přístupná zařízení sami a nemusejí žádat o klíč obsluhu.

Euroklíče umožňují vstup do míst, která nemohou být kvůli vandalům trvale otevřena a jsou opatřena eurozámek. Především jde o toalety, výtahy nebo zdvihací plošiny na schodištích ve veřejných prostorách, včetně nádraží. V současné době jsou euroklíčem vybaveny toalety na 55 nádražích v ČR. Speciálně upravený klíč je možné využít nejen v ČR, ale také při cestách ve státech EU.

Národní dopravce se věnuje zlepšování podmínek přepravy imobilních cestujících dlouhodobě. Nové vlakové soupravy jsou vždy bezbariérové, aktuálně probíhá úprava

více než 60 speciálních vozů pro dálkovou dopravu podle připomínek NRZP a úspěšně funguje také systém objednávání přepravy ČD přes internet.

eShop ČD

Odměna za nákup

Pokud během měsíce září nakoupíte v eShopu ČD, získáte slevu 250 Kč na nákup v e-shopu www.vinovyhodne.cz, který se specializuje na prodej vysoce kvalitních vín za výhodné ceny. Široký sortiment zahrnuje přes 250 vín z celého světa. Neváhejte a využijte slevový kupón ve výši 250 Kč na vaši objednávku, který obdržíte v závěru nákupu na www.cd.cz/eshop a prostřednictvím vaší e-mailové adresy. Kupón lze uplatnit do 15. října 2015. Doručení vín je ZDARMA do 24 hodin, nejpozději však do 48 hodin (v pracovní dny, platí pro celou ČR). KDO ZAVÁHÁ, NEPIJE!

✔ Nejlepší ceny na světě ✔ Doprava zdarma

VÍNO VÝHODNĚ.cz

SLEVA 250 Kč

Akce platí do 30. 9. 2015

historie

Železniční den Jana Pernera

Letos si připomínáme 200. výročí narození projektanta a stavitele železničních tratí Jana Pernera. Hlavní program celoročních oslav se uskuteční v sobotu 12. září v Pardubicích.

A pokud budete chybět, můžete jen litovat. Pestrá zábava pro všechny věkové kategorie se chystá hlavně na pardubickém hlavním nádraží. Mezi atrakcemi nemohou chybět jízdy historických vlaků včetně parního taženého lokomotivou 464.008, který pojede mezi Českou Třebovou a Pardubicemi. O nostalgickou atmosféru se ve vlaku postarají figuranti v dobových kostýmech. Více informací naleznete na internetových stránkách www.rokjanapernera.cz.

ČD Berlín 10x ČD Drážďany 10x

Pendleři do Německa cestují za výhodné ceny

Jezdíte do Německa vlakem pravidelně za prací nebo do školy? Pak se vám jistě vyplatí jízdenka ČD Berlín 10x a ČD Drážďany 10x. Jízdenka je určena pro 10 jízd, což znamená 5 zpátečních jízd pouze v relaci Praha – Drážďany, nebo Praha – Berlín. Zahájit cestu můžete jak v České republice, tak v Německu. Jízdenka ČD Berlín 10x stojí do druhé třídy 199 eur, do první třídy vás vyjde na 399 eur. Za jízdenku ČD Drážďany zaplatíte do druhé třídy 99 eur, do první třídy 199 eur. Nabídka platí od 1. října 2015.

kultura

Za hudbou do Olomouce

Letos, již podvadvacáté, se koncem září a začátkem října rozezní olomoucké chrámy hudbou. Koncerty Podzimního festivalu duchovní hudby jsou známy široké veřejnosti jak z televizních obrazovek, tak z rozhlasového vysílání. Návštěvníky jsou nejen Olomoučané, ale i milovníci hudby z širokého okolí i zahraničí. Mezi zajímavé hosty festivalu patří gruzínská sopranistka Nana Miriani, Marek Eben, barokní soubor Ínegal nebo chlapecký sbor Zürcher Sängerknaben ze Švýcarska. Mimořádnou událostí bude provedení novodobé premiéry krásného díla italského skladatele, mistra bel canto árií, G. Donizettiho Messa di Gloria e Credo. Více informací naleznete na www.podzimni-festival.cz.

ČDTaxi

Levnější TAXI s jízdenkou nebo In Kartou

Pokud se potřebujete rychle dostat na pracovní schůzku nebo se v noci nechcete vláčet hromadnou dopravou domů, určitě vás potěší levnější služby TAXI. Výhodné ceny mohou využít držitelé In Karet a jízdních dokladů ČD v libovolné hodnotě nově u TAXI Plzeň, TAXI Simona Pardubice a CITYTAXI Liberec v rámci zákaznického programu ČD Bonus. Slevu uplatníte pouze při telefonické objednávce prostřednictvím nonstop dispečinku. Při nástupu do vozu uveďte požadavek na slevu a předložte In Kartou nebo jízdenku ČD. Telefonní číslo TAXI Plzeň je 777 25 45 79, do TAXI Simona se dovoláte bezplatně na tel. 800 600 636 a CITYTAXI Liberec má bezplatný tel. 800 501 501.

Ceny:

TAXI Plzeň

Nástup: 25 Kč / Jízdné 20 Kč/km / Čekání 4 Kč/min

TAXI Simona Pardubice

Nástup: 0 Kč / Jízdné 30 Kč/km / Čekání 0 Kč/min

CITYTAXI Liberec

Nástup: 25 Kč / Jízdné 25 Kč/km / Čekání 5 Kč/min

POHODLNÝ OBCHOD NA TRASE NABÍZÍ HORALKY NA CESTY

Vakčních regálech prodejen PONT Market najdete mimo jiné po celé zemi oplátky Opa-via Horalky 35g za skvělou cenu 5,90 Kč. Ať už tedy vlakem vyrazíte na nějaký ten skoro podzimní výlet, nebo už sháníte svačinku do školy, můžete svou cestu napláňovat přes Pohodlný Obchod Na Trase.

5⁹⁰
Kč / ks

Oplátky Horalky OPAVIA
35g

Arašídové,
mléčné,
nugátové.

www.ponty.cz

Srpnové soutěže

Soutěžili jste s minulým číslem ČD pro vás? Přesvědčte se, zda jste odpovídali správně.

Soutěž o knihu Stolek s citrony

Literární ocenění Prix Médicis získal Julian Barnes za knihu:

B) Flaubertův papoušek

Soutěž o poukazy do wellness

Tajenka zní:

Ženatí muži mohou klidně zapomenout na všechny chyby, jichž se dopustili, protože je zbytečné, aby si dva pamatovali totéž.

Soutěž s Elfíkem o plyšového slona

Jedno z měst, do kterého jezdí z Prahy autovlaky, se jmenuje:

Humenné

Soutěž pro chytré hlavy

1 C, 2 A, 3 B, 4 A, 5 C

Jména všech výherců najdete již nyní na www.cdprovas.cz.

Výherci ročního předplatného!

Příjemně nás potěšily a překvapily odpovědi na skrytou otázku v rubrice Železnice, kterých přišlo opravdu hodně již v prvních dnech po vydání srpnového čísla. Správná odpověď na otázku byla Karel Gott, na což odpověděla většina soutěžících bezchybně. Ale našli se i tací, kteří se netrefili a tipovali například Hanu Zagorovou či Táňu Kuchařovou. Výhercům gratulujeme.

Roční předplatné magazínu ČD pro vás získává:

Svatava Dohnalová, Keleč
Jarmila Svobodová, Olomouc
Radoslava Nováková, Krhová
Vojtěch Kudláč, Brno
Naďa Votavová, Moravská Třebová

pošta

Z dopisů od čtenářů

Ilustrační foto

V půlce července jsem stál před úkolem převravit skupinu čítající 8 mužů a 8 kol po trase Frýdek-Místek - Břeclav. Rozhodl jsem se využít nabídku Český drah ČD Bike. Od začátku jsem věděl, že v době prázdnin to nebude jednoduché, protože vlaky jsou doslova přeplněné koly. Pro jistotu jsem šel přímo k okénku na nádraží. Paní v modrém mě hned odkázala (k mě nechuti) na web ČD, prý je to jednoduché, stačí si tam vše zadat a budu spokojen. Web ČD je svou překombinovaností poněkud nepřehledný. Pokoušel jsem se zadávat naše údaje, ale systémem mi hlásil, že požadovanou přepravu nejsou schopni zajistit. Volal jsem na informace. Tam mi opět vysvětlili totéž – mám jít na web ČD. Tentokrát mi doporučili přímo patřičnou záložku... Do formuláře jsem zadal požadavek a čekal, co bude dál. Došel mi automaticky generovaný e-mail o registraci mého požadavku. OK – normálka. Za půl hodiny, k mému překvapení, mi zavolal pohodový hlas z Českých drah (v neděli večer!!). Muž na druhé straně telefonu přesně věděl, odkud kam vlaky jednou, kolik

mají prostorů pro kola, kolik háků a kolik bicyklů navíc se do vagonů vleze. Věděl, ke kterému vlaku jsou schopni připojit další vagon a ke kterému už ne. Původně vyhledaný spoj byl už koly obsazen. Ale přesto jsme se velmi rychle domluvili na dalším spoji. ČD nám dokonce zajistily i nákladní auto na zpáteční cestu ve výluce Hostašovice – Frýdland. V pátek s obavami vedu skupinu k vlaku. Jak vše dopadne? Vlak přijel a v něm čekala usměvavá a informovaná průvodčí: „Tak vy jste těch osm kol? Máte to tu rezervované!“ Na nádraží v Ostravě nás zaměstnanec SŽDC převedl přes kolejiště a přes vysílačku pojistil, aby výpravčí inkriminovaný rychlík „nepouštěl“. Ochota, úsměv a pohoda... Během pobytu jsem zjistil, že dva účastníci s námi zpět nepojedou. I to šlo vyřešit. Průvodčí v prvním vlaku napsal hlášenku a na jejím základě mi k mému šoku vrátili peníze za nevyužití služby. Z mého úhlu pohledu nadstandard...

Petr Kučera

(redakčně zkráceno, celý dopis najdete na www.zababik.blogspot.cz)

anketa

Články, které vás nejvíce zaujaly

Výsledky ankety o nejuspěšnější článek z minulého čísla ČD pro vás:

- 31 % hlasů**
Cestování po krajích ČR – Jihomoravský
(Tomáš Rezek)
- 25 % hlasů**
Cestopis – Nepál
(Tereza Hronová)
- 15 % hlasů**
Rozhovor – Alice Nellis
(Eva Filipová)

ROZHOVOR ROMAN ŠMUCLER

Michaela Matějovská, foto: Abelsonagency a archiv Romana Šmudera

NOVÉHO PARTNERA

k plastické operaci
přibalit neumíme

Aby věděl, co prožívají jeho pacienti, nebrání se na sobě vyzkoušet třeba laser. To prý k jeho profesi patří. Lékař, moderátor, podnikatel, pedagog a krátkou dobu také politik se znovu chystá na televizní obrazovky. V pokračování kdysi populárního pořadu Tabu ho ale nevidíme, zanedlouho bude uvádět další řadu vědomostní soutěže Nejchytřejší Čech.

Většina diváků si vás vybaví v roli moderátora, který krátce po revoluci zpovídá hosta skrytého v černé budce. Co vás inspirovalo k vytvoření diskuzního pořadu Tabu o zapovězených mnohdy intimních tématech?

K jeho vzniku paradoxně pomohl totální stres. Když jsem nastoupil jako moderátor do televize Nova, zdědil jsem projekty, které nebyly úplně šťastné. Jeden z nich se jmenoval Uzel a Vladimír Železný tehdy rozhodl, že už v pátek se vysílat nebude. Bylo úterý večer a řekl, že nás nevyhodí, když bychom vytvořili nový pořad. A tak vzniklo Tabu.

Jak k tomu přispěl stres?

V úplném zoufalství jsem vymyslel všechny obrysy a věci okolo pořadu. Pak jsem s nápady jel za mým tehdejší šéfredaktorem, se kterým jsme ve čtvrtek večer doladili detaily, a v pátek se vysílalo. Velmi improvizovaně: tehdejší budka ještě neexistovala, vyrobila se snad až na třetí díl.

Do Tabu jste zvolil choulostivá společenská témata, jako je homosexualita, násilí či fetišismus. Z jakého důvodu?

To mě strašně zajímalo. Doba byla tehdy úplně jiná. Opravdu jsme bořili mýty a tabu. Existuje dokonce vědecká práce, jak pořad zlepšil Českou republiku.

Pamatujete si, kdo byl prvním hostem, který odkryl svoji identitu?

Samozřejmě. První z budky vystoupila studentka jedničkářka, která s jinou jedničkářkou bydlela na koleji, a byly lesbičky. Dneska nevím, o čem bychom vysílali. Jsou dvě holky, mají samé jedničky a mají se rády. No a co? Ale tehdy ji lidé opakovaně napadali, měla hrozný problémy ve společnosti. Dnes už jsme zapomněli, jak tahle země byla po skončení komunismu strašná.

Dnes by to vypadalo jak?

Tabu by se hodilo například na případ uprchlíků. Potřebovali bychom slyšet uprchlíky, abychom si mohli popovídat, jak s nimi lidé zacházejí, jak jim ubližují... A nebo bychom přišli na to, že jsou to podvodníci. Slyšeli bychom autentické svědectví. Nestačí názory ledajakého ministra, ale je nutné poznat konkrétní osud lidí, kteří například opouštějí svou zemi. Jedině tak si lidé udělají vlastní a nezkráslý názor. Síla formátu Tabu byla v tom, že diváci přímo slyšeli mluvit lidi o svých problémech.

Školení budoucích implantologů.

NĚKTERÉ ŽENY CHTĚJÍ ESTETICKÝ ZÁKROK JEN KVŮLI VIDINĚ NOVÉHO PARTNERA.

A nové Tabu nebude?

Dnes mi hodně lidí říká, že je čas Tabu obnovit, ale myslím si, že společnost je jinde. Muselo by to vypadat jinak, ale možná že prostor pro takové povídání stále je.

Do televize se vám s nápadem nechce?

Dnes už s nápady raději nikam nechodím. Mám jich strašně moc. Ale také musím plnit, co jsem slíbil. A v tom mám velké dluhy. Jsem v situaci, kdy horko těžko zvládám termíny. Do konce roku mám čtyři až pět dnů na rodinu a vyspání se. Celý podzim už mám rozložený po minutách. Nedej bože, abych dostal nějakou chřipku a ležel v posteli dva dny, to by se mi to celé rozhodilo.

Medicína a showbiznys, ve kterém jste se objevil, není u nás úplně běžné spojení. Není. Za to v Americe je vlastně určitým

stupněm kariéry doktor, který má vlastní pořad v televizi, píše knížky či články do novin. Američané to vnímají velmi pozitivně. Říkali mi, co dělám ještě v medicíně, když jsem v té televizi. A byl to názor lékařů velkého renomé. U nás je samozřejmě propojení obou profesí přijímané jinak. Čeští lékaři se mě ptají, proč se zahazují v televizi.

Jsme holt jiná mentalita...

Bohužel v Čechách se ještě nestalo to co v Americe. Když se tam řeší nějaká složitá věc, zásadně to řeší odborníci. A pak to politici nějakým způsobem rozhodnou. U nás je to tak, že se vyjadřují politici, po kterých z principu ani nikdo nemůže chtít, aby tomu rozuměli. Třeba o tak důležitých věcech, jako je otázka mít nebo nemít euro, mají jednat odborníci na finance. Jenže u nás se to řeší třeba anketou. To je stejné, jako bychom udělali anketu v nemocnici, jestli se má pacientovi vyndat nádor.

Vidím, že rád řešíte politiku. Proto jste do ní tenkrát šel?

Tím, že jsem pozitivní člověk, jsem si říkal, že zkusím změnit politické naštvaní.

Šetrná operace nádoru pomocí světla.

Vydržel jste půl roku...

Tam jsem zjistil, že politika je opravdu profese, které se musím věnovat na sto procent. Že úplně vše, co dělám, musím zrušit, abych v politice vůbec obstál. A protože jsem to neudělal, tak tam byli jiní, kteří se rychle dostali na mé místo. A ani jsem se nechtěl prát, abych se mohl

SÍLA FORMÁTU TABU BYLA V TOM, ŽE DIVÁCI PŘÍMO SLYŠELI MLUVIT LIDI O SVÝCH PROBLÉMECH.

věnovat věcem, kterým rozumím. Měl jsem asi nedostatek osobních ambicí, abych se rval za každou cenu.

I tak na svém facebookovém profilu komentujete politiku...

Teď už se snažím čím dál míň. Ale někdy se neudržím. Nechal jsem toho proto, že hodně serverů pak moje komentáře citovalo a já jsem zjistil, že texty mnohdy byly překroucené. To nemělo smysl. Už si to zakazují. Když chci něco komentovat, tak si to sice napíšu a pak to smažu.

Ze všech stran se čím dál více mluví o zkrášlovacích procedurách a plastikách. Jak zubaře během vysokoškolských studií napadlo podnikat v oboru estetické medicíny?

To byla z nouze ctnost. Tehdy jsem chtěl léčit rakovinu. Jenže přístroje byly extrémně drahé, a tak mi je ve fakultní nemocnici nekoupili. Místo toho, abych to vzdal, tak jsem si je koupil za vlastní peníze s tím, že jsem nabídl fakultní nemocnici, že budeme dělat po večerech také estetické výkony, kterými se mé dluhy časem zaplatí a zároveň, že zbydou peníze pro fakultní nemocnici. To počátkem 90. let přišlo všem naivní a neuvěřitelné. Tuto dohodu nakonec někdo zrušil, já měl velké dluhy, a tak jsem

si musel založit vlastní soukromou kliniku. Zatímco spousta jiných chtělo na plastické chirurgii zbohatnout, u mě to bylo spíše z důvodů výzkumných, chtěl jsem rozvíjet. A pointa příběhu je, že když jsem laser po několika letech konečně splatil, dal jsem ho nemocnici zadarmo.

Za estetikou k nám jezdí mnoho cizinců. Kolik procent vaší klientely tvoří zahraniční klienti?

To vím přesně – 40 procent. Ošetřujeme nejvíce cizinců v Evropě, překvapivě především v Karlových Varech a Mariánských Lázních, Praha je spíše pro tuzemské klienty.

Proč cizinci rádi absolvují estetické zákroky u nás?

Vybírají si u nás dražší zákroky než Češi. Není to o tom, že by Češi byli chudší, ti k nám chodí i s drobnostmi, kdežto z New Yorku si sem neodskočíte na výkon za 500 korun.

Ve slavném pořadu Tabu v roce 1994.

Na estetické klinice Asklepion v roce 2014.

vizitka

Doc. MUDr. Roman Šmucler, CSc. (46)

Narodil se 8. července 1969 v Praze. Zubař, stomatochirurg, předseda Společnosti estetické a laserové medicíny České lékařské společnosti J. E. Purkyně, vysokoškolský pedagog, který se kromě podnikání věnuje moderování televizních a rozhlasových pořadů. Mezi nejznámější patří Tabu. Principem pořadu byly živé rozhovory s respondenty mnohdy na intimní téma, kteří zcela anonymně odpovídali na otázky moderátora v improvizované budce. Dále moderoval pořady Miss Československa, Uzel, 1 proti 100, Milionář či Nejchytřejší Čech. V roce 1996 založil soukromou estetickou kliniku v Praze a poté pobočky v Karlových Varech a Mariánských Lázních. Pokusil se obstát v politice. V červenci roku 2009 se stal lídrem politické strany TOP 09, v lednu roku 2010 z ní odstoupil kvůli časové náročnosti. Se svou bývalou ženou Libuší Šmuclerovou má čtrnáctiletou dceru Justinu-Annu. V současné době žije s přítelkyní.

A čím to je, že stejný zákrok stojí za hranicemi i dvojnásobně více peněz než u nás?

To už není úplně pravda. Doba se strašně změnila. Pamatuji si, kdy byla Praha na špičce vývoje. A z mnoha důvodů jsme o prvenství přišli. Kdysi tu byla vysoce uznávaná česká škola medicíny, která byla zároveň velmi laciná. Postupem času nás hodně předešla konkurence jiných zemí, třeba Maďarsko, Ukrajina a úplně nejsilnější, což mnohé překvapí, jsou pobaltské státy. Češi jsou oproti nim dnes relativně drazí. Když boom doopravdy byl, tak k nám jezdili klienti z Velké Británie, kteří platili třeba trojnásobek, čtyřnásobek toho co Češi a stále se jim ta cena vyplatila. A jezdili sem za špičkovou prací.

Jak je to dnes?

Dneska je to obvykle tak, že Němec u nás zaplatí za operaci méně než Čech. A tak si chytré české pacientky kupují operace prováděné v Praze v Německu a nechají se operovat za rohem. Je to bohužel škoda.

Stalo se vám, že na kliniku přišel klient s přáním, které šlo těžko splnit?

Ano, mnohokrát. Například, když se změny dožaduje pravděpodobně kriminálník. Měli jsme třeba dotazy, jestli lze změnit otisky prstů. Z toho jsme pochopili, že úmysly klienta nejsou čisté. Pak neděláme zásadní změny obličeje. Pokud to má důvod, posílám klienta většinou do Asie, kde je plastická chirurgie na takové zákroky mnohem lépe vyvinutá. Pak jsou některé případy psychiatrické. Typickým příkladem je motivace řady žen najít po zákroku nového partnera. A jelikož ho neumíme k té operaci zabalit, tak se do ní ani nepouštíme. Ze zkušenosti víme, že by se žena dostala do ještě většího průšvihů.

Proč?

Po rozvodu je chudá a bez partnera a myslí si, že operací vše vyřeší a sežene toho pravého. A to se většinou hned nepodaří a pak jsou její psychické problémy výraznější.

A jak na to přijdete?

My máme psychology i psychiatra a vždy chceme, aby si s klienty před velkými výkony sedli.

Takže změna visáže je především o psychice člověka...

Z výzkumu je dáno, že 15% lidí, kteří

Selfie se sestrou

absolvují plastickou operaci má primárně psychologický problém, občas i psychiatrický. A ty je potřeba minimálně stabilizovat. Je třeba možné, že klient opravdu potřebuje operovat nos, ale dokud nebude stabilizována psychologická stránka, tak se s operací nezačíná. Sama operace je dost stresující situace a pak pacienta dostáváme ještě do horších psychických stavů. Kdo toto neumí, může se dostat do malérů. Když učím, tak vždy říkám, že v Americe jsou nejbohatší ti lékaři, kteří nejvíce odmítají.

V AMERICĚ JSOU NEJBOHATŠÍ LÉKAŘI, KTEŘÍ NEJVÍCE ODMÍTÁJÍ.

Ve svém věku vypadáte velmi dobře, máte nějaký estetický zákrok již za sebou?

Nepatřím mezi ty, co by chtěli vypadat krásnější a měli potřebu jít na plastiku. Ale klidně na sobě vyzkouším zákroky, které nevyžadují změnu podoby.

Co jste si nechal udělat?

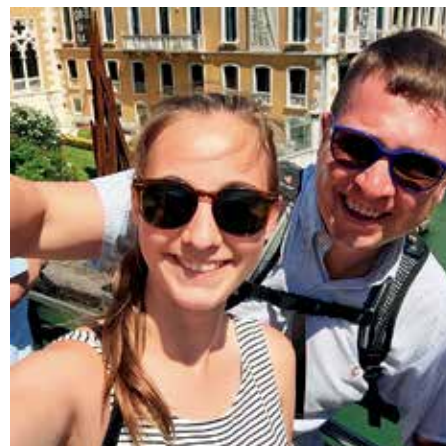
Zkoušel jsem na sobě všelijaké lasery, třeba depilační. Bez toho bych necítil, co pacient zažívá. To k mé profesi patří, abych měl představu.

Můžeme vás zastihnout za zubařským křeslem na pravidelné prohlídce?

Určitě. Jeden až dva dny v týdnu „zubařím“, a to tedy fest. Většinou pracuji v 12hodinových směnách. Ale jsou to jen specifické a složité výkony, ve kterých si věřím a dělám je dobře a mnohdy i jako jediný v republice.

Zlepšili se Češi v péči o zuby a celkový vzhled?

To se vůbec nedá srovnat. Je to mnohem lepší. V zásadě se začínáme blížit k trendu,

Se svou dcerou Justinou na výletě v Itálii.

kteří je ve světě. Když jsem byl na zahraničních univerzitách v Japonsku a do nemocnice přišel někdo s velkou dírou do zubu, celá klinika se zastavila a svolala všechny mediky k danému pacientovi, protože takhle zkažený zub dlouho nebyl vidět. Spousta lidí v Čechách zjistila, že zuby mají obrovskou hodnotu a hlavně, že musejí zaplatit spoustu peněz, když se o ně nestarají. A čím dál tím víc u nás potkáváme lidi, kteří zubní kaz nemají, protože je nesmysl ho mít a dá se tomu zabránit. Postupně se dostáváme do vyspělé civilizace, kde člověk přijde o zuby jenom úrazem.

Pocítujete někdy profesní deformaci, například když při schůzce poznáte špatné zuby?

Určitě to hodně sleduji, ale neprožívám to jako většina kolegů. Jsem více zaměřen jako vědec, tudíž si myslím, že mám nadhled. Ale stane se mi, že lidem říkám možnosti změny. I když je to obvykle těžká situace, ve které nevím, jestli to říct, nebo ne, abych někoho neurazil. V drtivé většině jsou ti lidé hodně nadšení, protože ani nevědí, co se s tím dá dělat. V devíti z deseti případů jsou lidi rádi, ovšem jednoho člověka se hluboce dotknu.

Působíte jako velmi pozitivní člověk. Ocítáte se někdy v podnikání či životě v krizi?

Mnohokrát, jako každý. Nedávno jsem četl indiánské moudro, že člověk v sobě má dvě šelmy. Jedna je taková negativní a pak je druhá, pozitivní. A indiáni se ptají, která vyhraje. Odpověď je, že to si rozhodne ten člověk. Každý člověk má v sobě různé smutky, žaly, jen si musí říct, co převáží. To je stejně jako otázka, jestli je sklenička poloplná nebo poloprázdná. Ona je furt stejná, ale když ji vidíte poloplnou, tak je život pohodový. Jakmile ji vidíte poloprázdnou, tak je to špatné, život je plný problémů. ■

RETRO

Z vašich příspěvků

Jednotná

Zemědělská

Družstva

Bramborové brigády učnic v JZD Nechvalice na Sedlčansku v roce 1974. Košíky se vybíraly nejen z estetických důvodů, ale také aby byly pokud možno malé, a tím pádem se jich nasbíralo víc.

Jiří Veverka

Kancelář předsedy JZD Straky v roce 1989. Vlevo průkazka delegáta sjezdu JZD s autogramem dnešního předsedy severokorejského parlamentu Kim Jong-Nama.

JZD, to je hlavně tvrdá práce," říkával můj dědeček Josef Louč, když jsem ho chodíval navštěvovat do jeho kanceláře předsedy Jednotného zemědělského družstva Vítězný únor ve Strakách na Nymbursku. Jako dítě jsem ve Strakách trávil mnoho času, někdy skoro celé prázdniny. Vše jsem vnímal dětskýma očima. Dlouhou chvíli jsem si krátil hraním s modelem Leninova obrněného automobilu, který měl děda v kanceláři jako dekoraci, stejně jako pozorování kombajnů a nákladáků s obilím, které o žních v rychlém tempu projížděly branou závodu. V areálu družství byly dva rybníky, na které jsme s bráchou rádi chodili rybařit a přitom pozorovali nedaleko se pasoucí krávy. Pro kluka z města celkem romantika. Ale JZD pro mě znamená i četné paradoxy. Že děda s babičkou žijí na nesmyslně velké usedlosti, kde namísto krav a koní obývalo stále jen pár králíků, mi tehdy divně nepřipadlo. O vynuceném vstupu do JZD se v rodině začalo mluvit až po roce 1989. Děda mi vyprávěl, že jeho rodiče pod tlakem vstoupili do družstva, přičemž jeho rodný dům zabavil místní národní výbor a měl o něj zájem jistý zasloužilý komunista. Po svatbě se do něj s babičkou mohli nastěhovat pouze pod podmínkou, že vstoupí do družstva. Tak se z dědy v roce 1955 stal družstevní kočí jezdcí s „vlastními“ koňmi, které rodina předtím musela JZD odevzdat. Situace to nebyla jednoduchá, ale on si jako pragmatik dovedl poradit. Angažoval se v různých organizacích, účastnil se brigád, vstoupil do strany a později si mohl doplnit vzdělání. Stal se součástí systému. Většinu 60. let už byl hlavním zooteknikem a pak družstvo 20 let vedl jako předseda. Ze strackého JZD se mezitím stalo největší družstvo na okrese se 400 zaměstnanci a 2 500 hektary pozemků. Zemědělci tehdy pomáhali stavět i dům svých rodičů. „Melouchaření“ bylo výhodné pro všechny strany. Jen se jim ta stavba úplně nepovedla: dům byl nakonec o metr kratší a o půl metru nižší. Kde soudruzi udělali chybu, nevím, ještě jsem nebyl na světě. Děda se vždycky rád chlubil třeba tím, že s jeho přispěním v obci vyrostl komplex kulturního sálu s restaurací a obchodem. Mě tehdy rozhodně více zajímala vitrínka s jeho fotografiemi a suvenýry z dovolených a služebních cest, kterých bylo nepočítaně. Všechny noviny v nesrozumitelných jazycích, plody exotických rostlin nebo modely berlínské televizní věže a sputniku. To mě fascinovalo. O čem už děda tolik nemluvil, byly jeho přátelské vztahy se sovětskými důstojníky i bezpečností dohlížející na nedaleký přísně střežený vojenský prostor Milovice. Když za ním přišel nějaký ten sovětský oficer na návštěvu, jeho řidič mi ukazoval kabinu GAZu. Mohli jsme také chodit na „jejich“ letecké dny na milovickém letišti. Normálně jsem před neředivým hlukem stíhaček, startujících přímo nad dědovým domem, utíkal, ale vidět vše zblízka bylo jiné. O sovětských vojácích, kteří si při bojových ukázkách rozbíjeli cihly o hlavu, nemluvě. Na druhé straně jsem se až později dověděl, že kvůli prodloužení milovického letiště Boží dar měly být celé Straky zbourány. K tomu ale naštěstí nikdy nedošlo.

Dědečkovo vzpomínání se mimo jiné často stočilo na velkou loupež, ke které došlo 13. července 1982. Pracovníci JZD vezli z Nymburka do Strak víc než milion korun na výplaty, když je na železničním přejezdu u železniční zastávky Straky přepadli dva muži a ujeli s jejich žigulíkem i penězi neznámo kam. Děda byl shodou okolností prvním člověkem, který přijel na místo činu a našel své zaměstnance zamčené v boudě u zastávky. Přes rozsáhlé vyšetřování se pachatele nikdy nepodařilo vypátrat. Děda by se asi hodně divil, kdybych mu řekl, že podle archivních dokumentů i on patřil mezi podezřelé, a Státní bezpečnost jej dokonce čtyři dny odposlouchávala z nedaleké školy.

K všem zmíněným paradoxům nejspíš nakonec patří i to, že dědeček odešel do důchodu právě v listopadu 1989, aby se v následujícím roce začal věnovat restitucím a navrácení majetku zabaveného rodině v 50. letech. Doba se ale změnila, nikdo z nás už na vesnici nežije a k zemědělství se už zřejmě nevrátí. ■

TEXT A FOTO: MICHAL LOUČ

Mláčení obilí

Fotografie z roku 1956 zachycuje pracovníky JZD Počátky v obci Plískov, kde jsem se narodil. Do mlátičky souká obilné snopy můj děda.

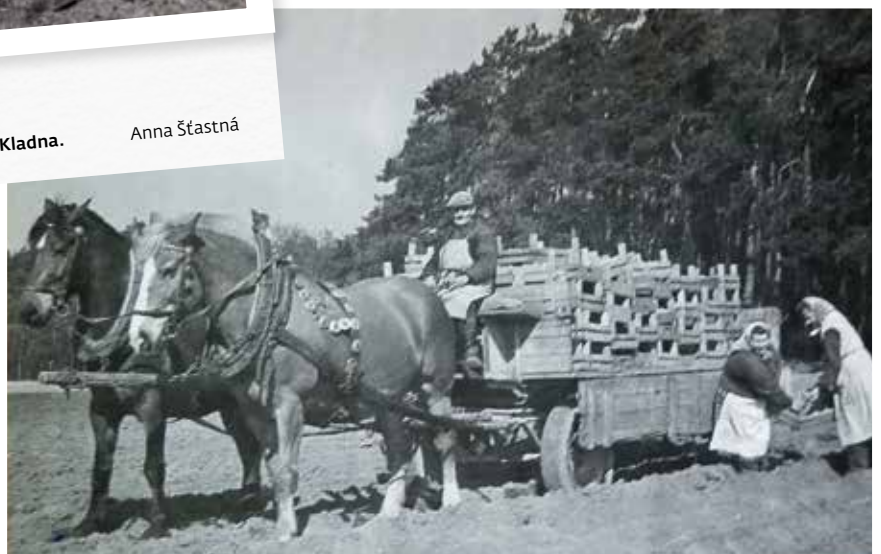
Josef Holub

Žluté zlato

Na fotce z roku 1953 jsou ženy na řepkovém poli u Kladna.

Anna Šťastná

Čas brambor

Děda Jan Jajčík bydlel s babičkou v Hořátví na statku po vyhnaných sedláčích. Oba pracovali až do smrti v tamním JZD Svornost. Děda jezdil s koňmi a babi dělávala na poli a v kravíně.

Roman Pachman

Žně v plném proudu

Snímek z roku 1977 pochází z JZD Rudý říjen Kokory. Kombajnér spolu s brigádníkem vyprazdňují zásobník kombajnu. V době žní, kdy bylo hodně práce, si lidé často brali dovolenou a chodili pracovat do JZD, aby si trochu přilepšili. Pokud byl někdo úředník a jezdil na kombajnu, dostával normální mzdu a JZD mu o žních platilo ještě přesčasy.

Jan Teimer

Starci na chmelu

Posílám fotografii ze 60. let, kdy jsme jako středoškoláci chodili na zemědělské brigády. Na chmelnici nebyla příjemná práce, ale trochu nás těšilo, že se brigády konaly v době vyučování.

Vlasta Holubová

Zetor uvízl v bahně

Když to nejede, pomohou i ruce vysokoškoláků. Na snímku Zetor 3011 na chmelové brigádě v JZD Lipno.

Jindřich Theumer

Staňte se spolutvůrci našeho časopisu!

Na této dvoustraně najdete i v následujících číslech vždy několik retro fotografií „s příběhem“ (a datem vzniku před rokem 2000) vztahujících se k uveřejněnému tématu a vybraných z vámi zaslaných příspěvků. Fotografie, doplněné několikařádkovým popisem (datum a okolnosti pořízení – zejména místo, zobrazení aktéři atd.), můžete zasílat elektronicky (naskenované) na adresu cdprovas@cd.cz, případně poštou na adresu redakce (viz str. 64). Na obálku nebo do předmětu e-mailu uveďte heslo RETRO. Fotografie vám budou vráceny pouze na vyžádání! Každý námi vybraný snímek bude honorován částkou **600 Kč**.

Pro nejbližší čísla magazínu vyhledáme následující témata:

č. 10/2015: CESTOVÁNÍ VLAKEM
uzávěrka zaslání 16. září

č. 11/2015: POČÍTAČE, AUTOMATY,
DIGITALIZACE
uzávěrka zaslání 14. října

wrocław

Byli jste už v oblíbeném městě Karla IV.?

Císař Karel IV. Lucemburský byl ve Vratislavi 25krát a nazýval ho „nejhezčím městem“. Vratislav, půvabně situovaná uprostřed Evropy, je typická svými nádhernými architektonickými památkami, množstvím zeleně a svého druhu jedinečným klimatem. Mezi atrakcemi, které v tomto městě nelze vynechat, se nejčastěji uvádí:

Nádherná architektura města. Jedno z největších náměstí v Evropě s radnicí, která je unikátní památkou gotické a renesanční architektury. **Domský ostrov** – dávná tvrz obklopená vodami řeky Odry, která dala základy městu a jejíž součástí je jeden z nejkrásnějších a v dokonalém stavu zachovalých souborů sakrální architektury v Evropě. **Královský palác** – sídlo Městského muzea. **Hala století** – objekt zapsaný -do Seznamu světového dědictví UNESCO a blízké **zoo s afrikariem**.

Vyhlídkové body, které se nacházejí v samotném centru města na věžích kostela sv. Máří Magdaleny a sv. Alžběty, na Matematické věži, věži katedrály sv. Jana Křtitele a na nejvyšší budově ve městě – Sky Tower (212 m).

Čtvrť čtyř vyznání, kde v nevelkém prostoru působí jediné svého druhu společenství složené z katolické, pravoslavné, protestantské a židovské komunity, které se zúčastňují nejen náboženských akcí, ale společně vymýšlejí a realizují umělecké, vzdělávací a společenské aktivity.

Prohlídku Vratislavi lze uskutečnit mnoha způsoby – pěšky, na velmi rozšířeném elektrickém vozítku nebo na kole, přičemž lze využít síť bezobslužných půjčoven. Nezapomenutelné dojmy si lze také odnést z plavby po Odře. Stojí za to vydat se rovněž po stopách trpaslíků, nejmenších obyvatel města, kterým Vratislavané postavili už více než 300 sošek.

V roce 2016 bude Vratislav nositelem titulu **Evropské hlavní město kultury**, protože v tomto městě se toho vždycky hodně dělá. Navštivte nás už nyní!

6. – 19. září **Wratistavia Cantans** – slavné koncerty klasické hudby v nových prostorách Národního fóra hudby.

13. září **Vratislavský maratón** – 33. běh městem.

V rámci návštěvy Vratislavi je třeba také vyrazit do **Údolí paláců a zahrad** – jednoho z nejrozsáhlejších komplexů historických sídel a zahrad v Evropě.

www.wroclaw.pl

CESTUJTE V POLSKU S NÁMI!

Využijte Celodenní jízdenku+Polsko

- pro 1 osobu vždy do 24:00 dne platnosti
 - neomezeně v příslušném obvodu v ČR a na vybraných tratích v příhraničních oblastech Polska
 - ceny od 250 Kč
- www.cd.cz

Wrocław miasto spotkań

Tipy a recenze připravuje **JAN KÁBRŤ**,
novinář a publicista.

KULTURA

KINO • FILMY NA DOMA • DIVADLO
VÝSTAVY • KONCERTY • KNIHY • CD

KULTURNÍ TIPY A RECENZE

ČD
TIP

MÁ VLAST – POCTA ČESKÉ KRAJINOMALBĚ

Pražský hrad spojil síly se Spolkem výtvarných umělců Mánes a připravil výstavu, která tady desítky let nebyla. Organizátoři shromáždili ty nejlepší obrazy české krajiny, které vznikly v průběhu 18. až 21. století, často právě od autorů hlásících se ke zmíněnému spolku. Ten vznikl v roce 1887 a od začátku do něj patřili ti nejlepší, jeho prvním starostou byl ostatně legendární malíř Mikoláš Aleš.

Na výstavě, jež vzdává hold krajině, kterou si každý tak trochu neseme v srdci, budou k vidění díla od Antonína Slavička, Václava Radimského, Jana Zrzavého, Václava Špály, Václava Rabase a desítek dalších předních českých výtvarníků.

JÍZDÁRNA PRAŽSKÉHO HRADU / OTEVŘENO DO 1. LISTOPADU

KINO

NIKDY NENÍ POZDĚ

Před třicet lety dostal režisér Jonathan Demme svého jediného Oscara za film *Mlčení jehňátek*, teď z herečky Meryl Streep učinil výstavní rockerku – svěřil jí totiž roli slavné kytaristky Ricki Rendazzové, která se snaží napravit chyby, jichž se dopustila při své cestě za úspěchem. Skvělá Streep tady hraje po boku své dcery Mamie Gummer.

USA, 101 MIN. / REŽIE – JONATHAN DEMME / HRAJÍ – SEBASTIAN STAN, MERYL STREEP, KEVIN KLINE, MAMIE GUMMER, HAYSE JACK, LUKE WEBB

V KINECH OD 3. ZÁŘÍ

EVEREST

Exkluzivně herecky vybavený snímek se vydává do Himálaje, který v polovině devadesátých let začal vedle zkušených horolezců lákat i dobrodruhy z celého světa. Přesto horští vůdci Rob Hall a Scott Fischer berou jen ty, kteří již mají něco za sebou. Když ale dojde k drobné odchylce z plánu a změně počasí, začíná se psát historie jedné z nejtragičtějších expedic vůbec.

USA, VB, 121 MIN. / REŽIE – BALTASAR KORMÁKUR / HRAJÍ – ROBIN WRIGHT, KEIRA KNIGHTLEY, JAKE GYLLENHAAL, JOSH BROLIN, SAM WORTHINGTON, EMILY WATSON

V KINECH OD 24. ZÁŘÍ

DIVADLO

ATLANTIDA

Muzikály už vznikly z písniček Michala Davida, skupiny Olympic nebo Lucie, teď přicházejí na řadu hity Miroslava Žbirky. Tým, který už na základě hitů kapely Elán vytvořil muzikál *Osmý světadíl*, je použil jako základ napínavého příběhu skupiny mladých lidí, kteří se vydávají hledat bájnou civilizaci, místo ní ale objeví řadu vlastních tajemství.

DIVADLO KALICH, PRAHA / REŽIE – JÁN ĎUROVČÍK / HRAJÍ – JAN KŘÍŽ, TOMÁŠ SAVKA, MICHAELA DOUBRAVOVÁ, ZBYNĚK FRIC, MARKÉTA PROCHÁZKOVÁ

FILMY NA DOMA

MILIJ SOUSEDA SVĚHO

Příjemná rodinná podívaná, které kraluje Bill Murray v roli stárnoucího válečného veterána

Vincenta, mrzouta, nepříjemného na všechny kolem, cynika, který sází, miluje pít a striptýzové bary. Jenže pak mu na krku skončí dvanáctiletý kluk, který na to, aby

se vyrovnal s rozvodem rodičů nebo šikanou ve škole, potřebuje přítele. A Vincentův svět se obrací naruby.

USA, 102 MIN. / REŽIE – THEODORE MELFI / HRAJÍ – BILL MURRAY, MELISSA MCCARTHY, NAOMI WATTS, CHRIS O'DOWD, TERRENCE HOWARD

NOČNÍ BĚŽEC

Liam Neeson se v poslední době zabydlel v kůži drsných chlapíků a ani jeho Jimmy Conlon není výjimkou. Kdysi mu přezdívali Hrobník, býval nejlepším přítelem mafiánského bossa Maguirea, jenže teď je jeho největší zálibou sklenka whisky. Ovšem jen do chvíle, kdy se do problémů dostává jeho syn Mike – v tu chvíli je čas vrátit se k rodině, kterou kdysi opustil.

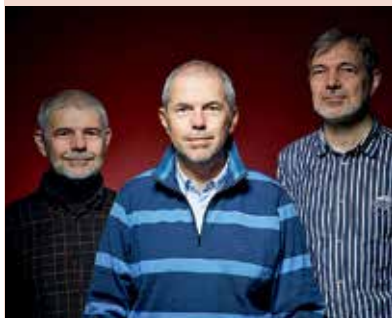
USA, 114 MIN. / REŽIE – JAUME COLLET-SERRA / HRAJÍ – LIAM NEESON, JOEL KINNAMAN, BRUCE MCGILL, ED HARRIS, VINCENT D'ONOFRIO

AUTISTA – MOJE ZATRACENÉ NERVY!

Že autisté žijí ve vlastním světě? Podle tvůrců této hry je to pitomost – žijí ve světě vedle nás a s námi. A o tom podává zprávu i dvacetiletý Kašpar, který se snaží obstát v normálním životě a dělat běžné věci – dostudovat, najít si ženu, mít přátele. Ale s tím, co má v hlavě, se i tyto zdánlivě běžné úkoly stávají téměř nemožnými. Často je to těžké, často dost zábavné.

SLOVÁCKÉ DIVADLO, UHERSKÉ HRADIŠTĚ / REŽIE – ZETEL / HRAJÍ – JOSEF KUBÁNIK, ALŽBĚTA KYNCLOVÁ, TEREZA HRBALOVÁ A PAVEL MAJKUS

AKCE A KONCERTY

PÁLAVSKÉ VINOBRANÍ

Třídenní akce v srdci Mikulova nabízí spoustu degustací moravských vín, tancovačky, Národní soutěž vín, slavnostní lisování pálavského hroznu, ale také řadu hudebních vystoupení. Zpívat budou Věra Špinarová, Michal Hrůza, Michal Prokop, Bratři Ebenové, Hana Zagorová, Marta Jandová, zahrají skupiny Mig 21 nebo Monkey Business.

MIKULOV / 11.-13. ZÁŘÍ

MĚLNICKÉ VINOBRANÍ

Už tradičně budou svátky vína rozděleny na volně přístupnou část s pouťovými atrakcemi a stánky a placený vstup do prostor náměstí Míru, kde se budou konat hudební produkce.

A i tady nebude o zajímavá jména nouze, vystoupí třeba Gipsy.cz nebo kapely Sto zvířat, Horkýže slíže a Traband. Sobotní večerní oblohu pak ozdobí i velký ohňostroj.

MĚLNÍK / 18.-20. ZÁŘÍ

KNIHY

BĚSNI A ZUŘ

BECKY MASTERMAN

Kariéru u FBI, kde sloužila jako návnada na nebezpečné sexuální predátory, považuje Brigid Quinnová za minulost. Ale jen do chvíle, kdy se řidič dálkových kamionů Floyd Lynch přizná k sérii vražd na Route 66, Brigitině velkému nevyřešenému případu, při němž navíc přišla o život její mladá chráněnkyně Jessica. Lynch prý teď detektivky zavede k jejímu tělu...

MOBA, 329 Kč

U2 REVOLUCE

MAT SNOW

Kniha věnovaná jednomu z největších hudebních fenoménů současnosti, irské kapele U2, čítá přes dvě stovky fotografií a historii kapely od její první schůzky v kuchyni bubeníka, přes zásadní desky z osmdesátých let, až po vstup do Rokenrolové síně slávy. Může být drobnou náplastí na zklamání fanoušků, že se současné obří turné kapely Česku zase vyhne.

SLOVART, 799 Kč

VÝSTAVY

SMYSLNÉ LINIE/ EROTICKÉ MOTIVY SECESE A SYMBOLISMU

Doba přelomu 19. a 20. století byla pro ony smyslné linie z názvu výstavy dobou vskutku pozehanou – erotické motivy přestávaly být tabu a začaly se objevovat jak v rámci salonní malby, tak v řadě nových uměleckých směrů – symbolismu, secesi a expresionismu. Velké oblíbenosti se těšilo téma prvního hříchu i Salome, jejíž příběh umělce fascinoval. Pro ty byla hranice mezi milostným citem a otevřenou sexualitou najednou velmi tenká, jak ostatně dokládají obrazy Franze von Bayrose, Féliena Ropse, Ludka Marolda, Jana Preislera, Josefa Mařatky a řady dalších.

LIDOVÁ KERAMIKA ZE SBÍRKY MORAVSKÉ GALERIE V BRNĚ

Břichaté džbány, soudkovité mázy, talíře a mísy, kroupky, kalamáře, ale také originální plastika či figurální svícny – to vše je zdarma k vidění na brněnské výstavě, která podává svědectví o neobyčejné lidové tvořivosti v oblasti keramiky. Nejstarší a nejcenější exponáty, tzv. fajánsové výrobky, původně luxus pro šlechtu, který se prosadil i mezi měšťanstvem, pocházejí z 18. století, nejmladší ze začátku 20. století.

MORAVSKÁ GALERIE, BRNO

OTEVŘENO DO 20. ZÁŘÍ

O osudu Přístavu ROZHODNOU ČTVRTNÍČEK A HRACHOVCOVÁ

Martin Dejdar, Filip Blažek, Vanda Hybnerová, Petr Čtvrtníček, Jitka Schneiderová nebo Martin Zounar – ti všichni se sešli v novém seriálu Přístav, trumfu Primy pro letošní podzim. Ambice má vyšší, než dokáže nabídnout.

Očividnou inspiraci seriál hledal ve světě hrabalovské poetiky Slavností sněženek v kombinaci s komickými figurami střížených Okresním přeborem. Dva dávní kamarádi si pronajmou hospodu Přístav v zapomenuté chatové osadě u řeky, která nicméně řadou více či méně bizarních obyvatel disponuje.

Seriál se oprostil od děje a vsadil na situační komiku. Zároveň je to ovšem hlavní úskalí, se kterým se, alespoň v několika úvodních dílech, nejvíce potýká. Jeho postavky se pohybují odnikud nikam, v konverzaci místo humoru až na pár výjimek vrší trapnost, nudu a pocit zbytečnosti.

I přes zjevnou snahu Martina Zounara ležít břímě zábavy v podstatě na jediné dvojici – intrikánovi a závistivci Pátkovi (Petr Čtvrtníček) a jeho družce, šetřivé prodavačce

v konzumu Mileně, kterou hraje Kateřina Hrachovcová. Jejich stylizace je sice poněkud prvoplánová, ale funkční. Čtvrtníčkův povýšený postoj k ostatním, jeho osobitá drezúra psa i přístup k přítelkyni je zábavným koktejlem, podobně jako její řevnivost se sousedkou nebo oddanost Pátkovi.

Ostatní, bohužel včetně hlavních hrdinů, jsou tady (zatím) do počtu, v rolích nevýrazných usedlíků, kýmkoli nahraditelných. O tom, zda Přístav přežije, proto rozhodnou právě Čtvrtníček s Hrachovcovou – buď si jejich čimany lidé oblíbí, nebo je ani tihle dva nepřesvědčí o tom, že kvůli nim musí přečkat desítky minut balastu. ■

hodnocení

PŘÍSTAV

SERIÁL, PRIMA,
VYSÍLÁ SE V PONDĚLÍ A VE STŘEDU
REŽIE – JANA REZKOVÁ, JAROMÍR
POLIŠENSKÝ

40 %

TV KUPÉ

■ **NOVÝ SPORT BUDE VYSÍLAT I OLYMPIÁDU**
Začátek září si pro svůj start zvolila nová sportovní stanice Nova Sport 2. Podobně jako jednička, která dál počítá například s přenosy z hokejové NHL, bude placená. Nabídne alternativní sporty, tahákem obou se v příštím roce stanou Letní olympijské hry v Rio de Janeiru. Ty bude vysílat i ČT.

■ **NOVA VYPLA HD NA SATELITU**
Na program stanic Nova, Nova Cinema a Fanda ve vysokém rozlišení obrazu (HD) se na satelitní platformě Skylink už nepodíváte – Nova se s provozovatelem nedohodla na podmínkách a vysílání vypnula. Divákům poradila přejít k jinému operátorovi, Skylink se dušuje, že situaci řeší.

ZÁŘIJOVÉ MENU

ZA ZAVŘENÝMI DVEŘMI

Snímek z Maďarska z poloviny dvacátého století odkrývá spletitý vztah mezi rodící se spisovatelkou Magdou a její tajemnou, stále odměřenou hospodyní Emerenc. Zatímco první míří

k úspěchu, druhou dohánějí hrůzy z minulosti, jejichž odhalení bude mít tragické následky.

ČT ART • 15. ZÁŘÍ / 20:20

DÍVKA V PARKU

Sigourney Weaver hraje úspěšnou muzikantku, která měla milujícího manžela a dvě malé děti. Při procházce ale ve vteřině nepozornosti přišla o dcerku. Se ztrátou se ani po letech nedokázala vyrovnat, až jednoho dne potkala chlapíka jménem Louis...

ČT1 • 19. ZÁŘÍ / 23:00

SKYFALL

Režie zatím poslední bondovky se ujal tvůrce legendární Americké krásy Sam Mendes a i díky němu dostává Skyfall

často nálepku nejlepší bondovky vůbec. V příběhu, v němž šéfkou Bonda dožene její vlastní minulost, si hlavní roli

opět zahrál Daniel Craig.

PRIMA • 25. ZÁŘÍ / 20:15

ČTYŘI V TOM

Jeden z nejlepších dokumentárních projektů České televize, který pokaždé

sleduje čtveřici žen po dobu jejich těhotenství, pokračuje třetí sérii. Veronika, Pavla, Kateřina a Eva v ní v rámci svých

světů glosují své pocity z těhotenství i následného mateřství.

ČT1 • KAŽDOU STŘEDU / 21:40

■ PRVNÍ ODDĚLENÍ POSÍLIL CHMELA

Česká televize dotočila druhou sérii Případů 1. oddělení, která počítá s osmi díly, opět inspirovanými skutečnými kriminálními případy. Ke stávajícím hrdinům, které hrají Ondřej Vetchý, Bolek Polívka nebo Filip Blažek, přibude nový detektiv v podání Igora Chmely. ČT seriál nasadí příští rok.

Gangster Ka fascinuje. Díky Kmentovi.

Tak fantastický gangsterský osud filmaři jednoduše nemohli nechat ležet ladem. Příběhu Radovana Krejčíře se chopil šikovný režisér Jan Pacht a nedopadlo to vůbec špatně.

Gangster Ka je mladším bratrem Příběhu Kmotra. Oba se vracejí do podnikatelské džungle porevolučních let, v níž sledují vzestup svého hrdiny do nejvyššího patra domácího podsvětí. Tam jejich aktivity do hloubky zkoumal a poté na papír převedl novinář Jaroslav Kmenta. Společného mají i filmového otce v producentovi Adamu Dvořákovi, který se po dvou letech po Mrázkovi vrací do kin s dalším mafiánem.

Rukopis Bukowského

Po Petru Nikolaevovi svěřil režii i scénář Janu Pachlovi, který se v televizi nedávno blýskl ponorou krimi Cirkus Bukowsky. A svůj autor-
ský rukopis právě z Bukowského nezapře ani u Gangstera Ka.

Příběh se nese v podobném noir stylu jako seriál, jen na tolik vizuálních hraček není vzhledem ke košatě Krejčířově (ve filmu Krvavec) „kariéře“ moc času. Líčí jeho rychlý vzestup a příjezd do velkého města, kde teprve ve velkém mohl naplňovat své špinavé podnikatelské záměry. Třeba majstrštyk v podobě podvodného ovládnutí rafinérského molocha ČEPRO. Pokračuje přerodem z chladně kalkulujícího podvodníka na opravdového gangstera, který se nezalekne ničeho, a končí Káčkovým útekem z policejního sevření.

Když chcete tohle odvyprávět v necelých dvou hodinách, neubráníte se jistě popisnos-

ti, která ostatně provázela i Příběh Kmotra. Filmařskou velkorysost může Gangster Ka Bukowskému závidět.

Málo démona

Náplastí na to je příběh samotný. Neuvěřitelný. Investigativní Kmentova práce nezadržitelně dávákuje a znásobuje úžas, co všechno bylo v naší zemi možné. Jaké podvody procházely, jak korupce prolezla byznysem i politikou. V tomto ohledu je Gangster Ka opět docela depresivním zážitkem.

hodnocení

GANGSTER KA

REŽIE – JAN PACHL / HRAJÍ – HYNEK ČERMÁK, PREDRAG BJELAC, VLASTINA SVÁTKOVÁ, FILIP ČAPKA, MIROSLAV ETZLER, ALEXEJ PYŠKO, JAROMÍR HANZLÍK, ZDENĚK ŽÁK
V KINECH OD 10. ZÁŘÍ

70 %

Film postavený na půdorysu jednoho muže samozřejmě stojí a padá s obsazením hlavní role. Hynek Čermák byl sázkou na jistotu – výrazná herecká osobnost pražského Dejvického divadla, univerzál, kterému v poslední době slušel jak policista v Bukovském, tak záletník ve fenomenální sérii HBO Až po uši.

Gangster Ka je jeho zatím nejvýraznější filmová role. Čermák v ní naplňuje status spolehlivosti, dobře odvedené práce, která ovšem současně nijak nevybočuje z jeho, ač nadprůměrných, hereckých standardů. Svého Káčka drží po většinu času až moc na uzdě, jako by se pohyboval v sevření hraného dokumentu než v šíři velkého plátna. Možná to jen předchází Krejčířova pověst, ale postava jeho formátu by si zasloužila démoničtější vyznění.

V ostatních, Miroslavu Etzlerovi, Jaromíru Hanzlíkovi nebo Vlastině Svátkové má Čermák spolehlivé partnery, nejvýraznější z nich je Alexej Pyško, jehož výkon graduje ve chvíli, kdy mu Káčko nařizuje zlikvidovat půlku podsvětí – během scény zestárne o deset let.

Přesto to nejcennější Gangster Ka dostal už na úplném začátku – Kmentovo pátrání a knihu, ve které jej shrnul. Opakovaně fascinující osud a kruté svědectví doby, pro ty se do kina vyplatí vyrazit nejvíc. ■

7. srpen 1944

Za soumraku se snášejí z oblohy. Poletují nad hradbami, točí se ve větru nad střechami a klesají do mezer mezi domy. Ulice jsou jich plné, jejich bělostná barva se odráží od dláždění. Naléhavá zpráva pro obyvatele města, píše se na nich. Okamžitě opusťte město.

Přiliv stoupá. Nad městem visí měsíc, malý, nažloutlý a téměř v úplňku.

Na střechách hotelů u pláže na východě a v zahradách za nimi šest jednotek amerického dělostřelceva krmí minomety zápalnými střelami.

O půlnoci letí přes Lamanšský průliv. Je jich dvanáct a jsou pojmenovány po písničkách: Stardust a Stormy Weather a In the Mood a Pistol Packin' Mama. Hluboko pod nimi ubíhá mořská hladina skvělící se bezpočtem čepiček bílé pěny. Zakrátko navigátoři na obzoru spatří obrysy nízkých ostrovů osvětlených měsícem.

Francie.

Ve vysílačkách praská. Bombardéry pomalu, téměř líně ztrácejí výšku. Ze základen protiletectvé obrany rozmístěných po pobřeží stoupají nitky červeného světla. Objevují se tmavé trosky potápějících se a zničených lodí. Jedna je zbvavená přídě, druhou spalují mihotavé plameny. Na nejbližším ostrově kličkují mezi skálami panikařící ovce.

Z každého letadla vyhlíží průzorem střelec a počítá do dvaceti. Čtyři, pět, šest, sedm. Blížící se hradbami obehnané město na žulovém výběžku se střelcům jeví jako hnusný zub, něco černého a nebezpečného, poslední bolák, který je třeba vyříznout.

V rohu města, ve vysokém a úzkém domě číslo čtyři na Rue Vauborel, v šestém a nejvyšším patře klečí nevidomá šestnáctiletá Marie-Laure LeBlancová nad nízkým stolem, jehož celou desku pokrývá model. Je to miniatura tohoto města s replikami stovek domů, obchodů a hotelů mezi jeho hradbami. Katedrála s věží, mohutný starý hrad a řady pobřežních vil s komíny na střechách. Z pláže zvané Plage du Môle vybíhá štíhlý oblouk dřevěného mola, nad rybí tržnicí

autor

Anthony Doerr (41)

Jeden z neúspěšnějších současných amerických spisovatelů vystudoval historii a začal publikovat v časopisech. První povídky vydal knižně v roce 2002, následoval román *About Grace*, sbírka povídek *Memory Wall* a rovněž jeho paměti *Four Seasons in Rome*. Na svém zatím nejlepším díle, *Jsou světla, která nevidíme* (*All the Light We Cannot See*), pracoval deset let. Po vydání v květnu 2014 vzbudila kniha velkou pozornost jak ze strany kritiků, tak čtenářů. Stala se bestsellerem a jednou z deseti nejprodávanějších knih roku. Byla nominována na cenu National Book Award, získala medaili Andrewa Carnegieho za beletrii a mnohá další ocenění, z nichž tím nejvýznamnějším byla letošní Pulitzerova cena. Hrdinkou příběhu je Marie-Laure, která ještě coby dítě oslepne. Nebude to však jediná těžká zkouška, která ji čeká. Němci obsazují Paříž a Marie s otcem jsou nuceni uprchnout a vydat se za nejasnou vidinou bezpečného útočiště.

Anthony Doerr JSOU SVĚTLA, KTERÁ NEVIDÍME

VYCHÁZÍ V NAKLADATELSTVÍ MOBA.
480 STRAN, DOPORUČENÁ CENA 349 Kč

se klene síťované atrium a náměstí jsou posetá malíčkými lavičkami, ne většími než jadrka jablek.

Marie-Laure hledí konečky prstů centimetrový ochoz na vrcholu hradeb, které okolo celého modelu vykreslují tvar nepravidelné hvězdy. Vyhledává rozšířený prostor, na němž stojí čtyři ceremoniální děla namířená k moři. „Bastion de la Hollande,” zašeptá a její prsty sestupují po malém schodišti. „Rue des Cordiers. Rue Jacques Cartier.”

V rohu místnosti stojí dva pokované kbelíky, až po

Soutěž Jsou světla, která nevidíme

Chcete si knihu přečíst celou? Odpovězte na soutěžní otázku a vyhrajte jeden z pěti výtisků.

Jak se jmenuje hlavní hrdinka této knihy?

- A) Marie-Laure
- B) Marie-Claire
- C) Charlotte

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na www.cdprovas.cz do 24. září.

okraj plné vody. Naplň je při každé příležitosti, učil ji prastrýc. I vanu ve třetím patře. Nikdy neviš, kdy zase přestane téct voda.

Její prsty se vrací k věži katedrály. Na jih od Dinanské brány. Prochází se takto po modelu města celý večer, čeká na svého prastrýce Etienna, jemuž patří tento dům a který odešel předchozí noci, když spala, a ještě se nevrátil. A teď už je znovu noc, hodiny dvakrát opsaly kruh, v celé ulici je ticho a ona nemůže usnout.

Bombardéry zaslechne, když jsou pět kilometrů od města. Ševlení statické elektřiny. Hukot v mušli.

Když otevře okno, hluk letadel zesílí. Jinak vládne až děsivě ticho: neslyší motory, hlasy ani jiné hluky. Neslyší sirény. Neslyší kroky na dláždění. Dokonce ani racky. Jen přiboj, který o ulici dál a šest pater níž omývá městské hradby. A ještě něco.

Tiché rachocení, velmi blízko. Uvolní levou okenici a přejde prsty po lamelách pravého křídla. Přichytil se do nich list papíru.

Přičichne k němu. Čerstvý inkoust. Možná benzín. Papír je suchý: není venku dlouho.

Marie-Laure postává jen v punčochách u okna zády ke svému pokoji. Na horní desce skříně jsou vyrovnané mušle, na podlaze u stěny oblázky. V rohu je opřená její hůl a na posteli leží hřbetem vzhůru tlustý román v Braillově písmu. Hučení letadel sílí.

Z anglického originálu přeložil Jakub Kalina

CESTOVÁNÍ PO KRAJÍCH ČR

Foto: Libor Sváček

KARLOVARSKÝ

Nejvyššímu vrcholu Krušných hor – Klínovci – dominuje 80 metrů vysoký televizní vysílač. Na něj vás sice nepustí, ale není třeba litovat. Pěknou vyhlídku nabízí i vedle stojící sedmnáctimetrová kamenná rozhledna. Před nedávnem byla kompletně zrekonstruována. Kámen po kamení rozebrána a znovu postavena. Jde o repliku původní rozhledny z roku 1884. Z jejího ochozu dohlédnete nejen na Karlovy Vary nebo do Saska, ale také na Ještěd, Říp, Milešovku, pražskou Bílou horu a při dobré viditelnosti lze spatřit i Sněžku či Petřínskou rozhlednu. A jak se dostanete na Klínovec od vlaku? Vystupte na nádraží v Ostrově nad Ohří (trať č. 140 Chomutov – Cheb) a od nedalekého rozcestí se vydejte po žluté značce (15 km). Vyznavači náročné cykloturistiky se mohou vydat po cyklotrase č. 2011. Cestu si lze i usnadnit. Po turistickém značení se vypravte do Jáchymova (12 km), odkud vás na vrchol Klínovce vyveze – i s jízdním kolem – lanová dráha. Jízda trvá asi 15 minut.

Text: Tomáš Rezek/Foto: fototéka NPÚ

Za tajemstvím relikviáře sv. Maura DO BEČOVA NAD TEPLOU

Před třiceti lety objevili v Bečově nad Teplou pod podlahou hradní kaple relikviář sv. Maura. Unikátní zlatnickou památku si můžete zblízka prohlédnout na bečovském zámku, kde vás seznámí i s jeho poutavou historií.

Po korunovačních klenotech je relikviář sv. Maura naší druhou nejceněnější zlatnickou památkou. A přitom nechybělo moc a jedinečná románská ostatková schránka mohla nenávratně zmizet z republiky. Nikdo netušil, že Heinrich Maria Eugen Beaufort-Spontin, poslední šlechtický majitel bečovského panství, ukryl v roce 1945 relikviář pod podlahu hradní kaple. Sympatizoval s nacistickým režimem, a tak musel opustit Československo. V roce 1984 dostala československá vláda nabídku od jednoho amerického obchodníka, že dá 250 tisíc amerických dolarů, když bude moci ze země vyvézt blíže nespecifikovanou památku ukrytou na našem území za druhé světové války. Kriminalisté začali pátrat a 5. listopadu 1985 – nedlouho před termí-

nem podpisu smlouvy s Američanem – se jim podařilo relikviář sv. Maura najít. Zachránili tak pro stát velkolepé dílo nevyčísitelné hodnoty.

Co všechno ukrývá?

Čtyřicet let ve vlhkém prostředí se na stavu relikviáře podepsalo. S restaurováním poškozené památky dlouhé 138 cm, široké 42 cm a vysoké 64 cm se začalo v roce 1991 a trvalo 12 let. Prozkoumán byl samozřejmě i obsah schránky. Nalezly se v ní kosterní pozůstatky, které mají patřit čtyřem světcům – sv. Maurovi a jeho spolumučedníkům sv. Timotejovi, sv. Apolináři a v neposlední řadě sv. Janu

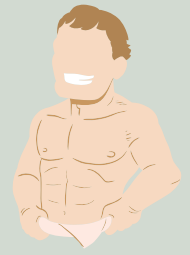
Křtiteli, a pak také kusy textilu z 8. až 13. století.

Co všechno relikviář obsahuje, uvidíte na obrazových panelech při prohlídce bečovského zámku, kde je restaurovaný relikviář sv. Maura vystaven od roku 2002. Věnován je mu celý první prohlídkový okruh. Průvodce vás seznámí se zajímavou historií relikviáře, který byl vyroben v letech 1225 až 1230 pro klášter ve Florennes (dnešní Belgie). Roku 1838 ho koupil vévoda Karl Alfred Beaufort-Spontin, nechal ho opravit a v roce 1889 byl převezen do rodového sídla na Bečov.

Státní hrad a zámek Bečov nad Teplou.

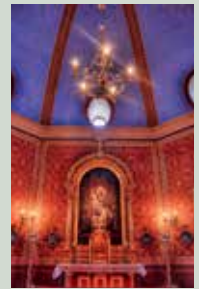
5 NEJ hradu a zámku Bečov

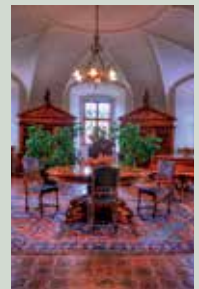
1 Nejvýznamnější památkou bečovského zámku je relikviář sv. Maura. Unikátní románská schránka na ostatky světců zaujme nejen zlatnickou výzdobou, ale také zajímavou historií.

2 Nejkrásnější místnost barokního zámku v Bečově nad Teplou – kapli sv. Petra – navštívíte na závěr druhého prohlídkového okruhu. Často se v ní konají svatební obřady.

3 Nejautentičtější vybavením se může pochlubit zámecká knihovna. Její interiéř zdobí dubový nábytek, který nechali Beaufort-Spontinové vyrobit pro tento prostor na zakázku.

4 Nejstarší částí bečovského areálu je středověký hrad. Jeho základy je možné podle archeologů datovat do konce 13. století. V současnosti se pracuje na jeho obnově.

5 Nejlepší přehled, co vše je součástí bečovského hradozámeckého areálu, poskytuje třímetrový papírový model, který vyrobili v měřítku 1:40 vězni z Horního Slavkova.

spojení

Vlakem do Bečova nad Teplou

O víkendu se můžete vypravit vlakem do Bečova nad Teplou na rodinný výlet na **Skupinovou víkendovou jízdenku**. V sobotu, neděli ale také ve státní svátek na ni může neomezeně cestovat (nejen) vlaky ČD až pět osob, dvě z nich mohou být starší 15 let. České dráhy nabízejí tuto jízdenku platnou po celé ČR nebo její levnější regionální varianty. Se Skupinovou víkendovou jízdenkou lze cestovat i po trati Karlovy Vary dolní nádr. – Mariánské Lázně (č. 149), kde dopravu zajišťuje jiný dopravce. Blíží informace najdete na www.cd.cz (Vlakem po ČR – Jízdenka).

Příklady cen Skupinové víkendové jízdenky:

celá ČR	650 Kč
region Karlovarský	225 Kč

Na prohlídku zámku

Relikviář sv. Maura si můžete prohlédnout ze všech stran v trezorové místnosti prvního patra barokního zámku, kam zavítáte na závěr prvního prohlídkového okruhu. Pohled na osvětlený relikviář v jinak tmavé místnosti je fascinující. I když je v Evropě podobných „domečkových“ relikviářů několik, takto zblízka ho je možné vidět jen v Bečově. Navíc mnozí považují relikviář sv. Maura za druhý nejkrásnější hned po relikviáři Tří králů v katedrále sv. Petra v Kolíně nad Rýnem. Za Beaufort-Spontinů měl relikviář sv. Maura své místo v zámecké kapli sv. Petra ve druhém patře. Do ní vás průvodce zavede v rámci druhého prohlídkového okruhu, který vede zámeckými interiéry vybavenými původním mobiliářem. Kromě kaple, která je nejhezčí místností barokního zámku a v níž se konají i svatební obřady, stojí za zmínku zámecká knihovna, ve které nechybí ani komůrka pro knihovníka.

Lákadla pro děti

V Bečově pamatují na rodiny s dětmi a snaží se, aby prohlídky malé návštěvníky bavily. Už doma je můžete nalákat na výlet do Bečova nad Teplou, když jim na internetu najdete zábavný dětský web o hradě a zámku (<http://prodeti.zamek-becov.cz>). Přes rezervační formulář na webových stránkách www.zamek-becov.cz si lze objednat speciální prohlídky pro děti. Aby čekání na prohlídku nebylo pro vaše ratolesti únavné, je jim u pokladny zámku k dispozici dětský koutek s hračkami nebo si mohou vyzkoušet historické kostýmy. Při prohlídce věnované relikviáři si malí návštěvníci zkusí i práci restaurátora na zlatnickém stolku. A ke vstupence na dětský okruh nazvaný Procházka minulostí dostanete pohádkovou knihu, pexeso nebo pracovní list pro plnění úkolů. Na konci prohlídky pak obdrží každé dítě nobilitační glet, kterým bude povýšeno do šlechtického stavu a může si na něj nakreslit svůj vlastní erb. ■

Klínovec

Plešivec

Dračí skála

Velflík

Vlčinec

ROZHLÉDNI SE PO KRAJI

PAJNDL s rozhledem na Krušné hory

Nechte se romantickou lokálkou vyvézt do druhé nejvýše položené železniční stanice u nás a pak se vydejte na rozhlednu s jedním z nejlepších výhledů nejen na Krušné hory. Spatříte Klínovec, údolí Ohře, Karlovy Vary, část Saska i Doupovské hory a Slavkovský les.

Text a foto: Matouš Vinš

Krušné hory proslavila hlavně těžba stříbra, ale také nechvalně známé kyselé deště a zničené lesy. Tamní příroda už ale naštěstí stihla zregenerovat a na mnoha místech téměř nepoznáte, že tam před dvaceti lety stály jen samé spálené stromy. Horám se postupně vrací jejich kouzlo a k němu neodmyslitelně patří i tamní daleké výhledy.

Vyrazte vlakem z Karlových Varů ve směru na Nejdek, Potůčky a saský Johanngeorgenstadt. Svezete se po krásné romantické trati lesy podél říčky Rolavy a prudkým stoupáním do stanice Pernink, která je hned

Tisovský vrch (Pajndl)

Výška: 977 m.n.m.

Výhled: Klínovec, Plešivec, Vlčinec, Doupovské hory, Karlovy Vary, Sokolov, Slavkovský les, Nejdek, Javorník

Vrchol: Žulová rozhledna

Nejbližší žst.: Nejdek-Sejfy a Nejdek-Tisová

Výstup: snadný

po Kubově Huti druhá nejvýše položená v České republice. Stojí v nadmořské výšce rovných 900 metrů a železnice sem z výchozí stanice Karlovy Vary dolní nádraží musí překonat převýšení 525 metrů.

Z Perninku se vydejte po žluté značce ve směru na Nové Hamry, na rozcestí Pod Perninským vrchem ale odbočte doleva na zelenou. Na rozcestí Pod Tisovským vrchem se pak napojíte opět na žlutou a ta už vás dovede přímo k rozhledně na Tisovském vrchu, kterému se často říká Pajndl. Odtud pak již sejdete k rozcestí Nad Tisovou, ze kterého pokračuje modrá značka přímo k zastávce Nejdek-Tisová, případně po

Doupovské hory

Karlovy Vary

Slavkovský les

Nejdek

ní můžete pokračovat až k zastávce Vysoká Pec. Druhou variantou je pak okružní cesta po žluté přes Nové Hamry, přičemž dojdete buď do zastávky Nové Hamry-Sejfy, nebo na rozcestí Pod Tisovským vrchem odbočíte na zelenou a vrátíte se zpět do Perninku. Celá oblast je turistickými značkami doslova protkána, takže máte na výběr z mnoha variant výletu.

Rozhledna na Tisovském vrchu neboli Pajndlu stojí už od konce 19. století. Postavil ji tehdy Nejdecký krušnohorský spolek, a nějakou dobu u ní dokonce fungovala výletní restaurace. Po roce 1945 ale rozhledna dlouho chátrala a pořádné opravy se dočkala až v 80. a 90. letech minulého století. Dnes je otevřena všem návštěvníkům

po celý den (a dokonce i v noci) a vstup je zdarma. Rozhledna stojí v nadmořské výšce 955 metrů na vedlejším vrcholu Tisovské hory a měří 21 metrů. Nedaleko od rozhledny najdete i kamenné moře a také vysoké žulové skalisko, díky kterému byla kdysi Tisovská hora tak oblíbená.

Z rozhledny se otevírá perfektní kruhový výhled na celou okolní oblast Krušných hor – uvidíte Klínovec, nedaleký Plešivec nebo Javorník, údolí řeky Ohře s Karlovými Vary a Sokolovem, město Nejdek a také vzdálenější Doupovské hory a Slavkovský les. Uvidíte i kus ze saské části Krušných hor. Tak jako tak doporučujeme vyrazit do této části naší země minimálně na celý víkend a postupně objevovat tamní krásy. ■

spojení

Vlakem do Perninku

Z Karlových Varů osobním vlakem za 56 minut

Z Ústí nad Labem R/Os za 3 hodiny 15 minut s přestupem v Karlových Varech

Z Prahy R/Os za 4 hodiny a 32 minut s přestupem v Karlových Varech

Z Plzně R/R/Os za 4 hodiny s přestupem v Chebu a Karlových Varech

Z okna vlaku v Karlovarském kraji

Věže kostela sv. Mikuláše

← → Cheb – Fr. Lázně-Aquaforum

V Chebu můžete z okna vlaku zahlédnout hradní Černou věž nebo televizní vysílač na Zelené hoře. Největší pozornost však poutají věže kostela sv. Mikuláše. V roce 1945 při náletu spojeneckých vojsk na chebské nádraží obě věže, resp. jejich helmice, spadly. Díky veřejné sbírce Nadačního fondu Historický Cheb byla původní podoba svatyně v roce 2008 obnovena a věže opět získaly 26 metrů vysoké jehlanovité helmice.

1
km

Daňci pod rozhlednou

← → Cheb – Fr. Lázně-Aquaforum

Než vlak dojde na zastávku Františkovy Lázně-Aquaforum, lze si po levé straně všimnout obory s daňky, muflony a jeleny. Obora je součástí odpadkového areálu moderního lázeňského hotelu. Výběhy se zvířaty nejsou jeho jedinými atrakcemi pro hosty. U hotelu také stojí kamenná rozhledna Salingburg – napodobenina hradní zříceniny z roku 1906. Kvůli vzrostlým stromům z ní ale není dobrý výhled.

5
km

Vodní radovánky

← → Fr. Lázně-Aquaforum – Fr. Lázně

Zastávka Františkovy Lázně-Aquaforum se nachází – jak už její název napovídá – nedaleko oblíbeného aquaparku. Jeho venkovní část zahrnuje tři bazény, z nichž dva jsou otevřené pouze v letní sezoně. Celý rok je návštěvníkům k dispozici whirlpool s teplotou vody 32 °C. Uvnitř komplexu najdete čtyři různé bazény. K vyhledávaným vodním atrakcím Aquafora patří hlavně 82 metrů dlouhý tobogán nebo vodní jeskyně.

6
km

SEDMKRÁT PŘES HRANICE po česko-saské dráze

Železnice mezi Chebem a saskými lázněmi Bad Brambach není zajímavá jen tím, že na ní vlak několikrát překonává státní hranici. Má také pestrou historii a pěkné okolí.

Text: Tomáš Rezek

Pokud budete trávit dovolenou na Chebsku nebo uvažujete, jak si zpestříte svůj pobyt ve Františkových Lázních, doporučíme vám výlet vlakem po trati, která spojuje Cheb a Bad Brambach. Svězt se po ní můžete pohodlnými motoráky soukromého německého dopravce, u nás známými pod názvem RegioSpider. A v čem je tato želez-

nice jedinečná? Je vpravdě evropská, jako by pro ni hranice neexistovaly. Mezi Vojtanovem a Plesnou jede vlak necelé čtyři kilometry po německém území. Formou tzv. peážní trati se tak podíváte na skok k sousedům, abyste se znovu vrátili na naše území. Vlak přitom projíždí pustou krajinou plnou zeleně, takže zaujati přírodou možná ani nezaregistrujete, že jste dvakrát překročili hranice. A není to naposledy. Než vlak dojde z Plesné do

Bad Brambachu, překříží česko-německé hranice třikrát. A kdybyste pokračovali v jízdě dál, dvakrát si to ještě zopakuje krátce za těmito saskými lázněmi nedaleko hraničního přechodu Horní Paseky. Celkem tedy vlak na trati, kterou najdete v jízdním řádu pod číslem 147, přejezdí státní hranici sedmkrát. I když dráha zajišťuje mezistátní železniční spojení, provoz na ní má charakter regionální. V minulosti tomu tak ale nebývalo. Za dob

Nádraží ve Vojtanově

← → Žírovice-Seníky – Vojtanov

Že na trati zprovozněné v roce 1865 panoval čilejší provoz, připomíná na dnešní poměry předimenzovaná budova nádraží ve Vojtanově. Za socialismu bývala tato dráha jednou ze tří železnic, po nichž bylo možné cestovat vlakem z Československa do NDR, a jezdily po ní i rychlíky z Berlína nebo Lipska. V roce 1972 se z Vojtanova stala důležitá pohraniční přechodová stanice pro společné odbavování cestujících i zboží.

15
km

Zámek Schönberg

← → Vojtanov – Plesná

Za Vojtanovem přejede vlak hranice do Německa a než se vrátí po peážní trati zpět na naše území, projede kolem Schönbergu – nejjihnější saské obce. Z ní upoutá hlavně zámek, který získal svou současnou podobu při velké přestavbě v období mezi lety 1550 a 1563. Zámek je příkladně zrekonstruován a lze si prohlédnout i jeho interiéry. Návštěvníci se mohou občerstvit v originální zámecké kavárně.

16
km

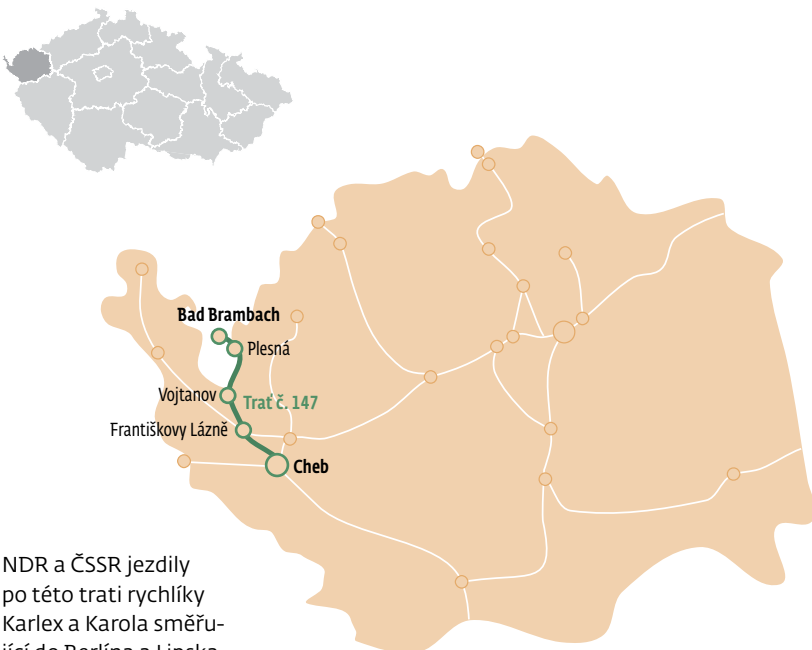
Lázně Bad Brambach

← → Plesná – Bad Brambach

O minerálních pramenech v okolí Bad Brambachu se vědělo už od druhé poloviny 17. století, více se ale začaly využívat až po roce 1880. Lázeňský provoz byl zahájen po objevení Wettinského pramene v roce 1912 a netrvalo dlouho a z obce se staly známé radonové lázně. Z památek uvidíte z okna vlaku třeba evangelický kostel sv. Michaela. Ten byl postaven v roce 1846 na místě původního kostela zničeného požárem.

21
km

NDR a ČSSR jezdily po této trati rychlíky Karlex a Karola směřující do Berlína a Lipska. Během sedmdesátých let na ně byla nasazována legendární motorová jednotka řady SVT 175 Görlitz, přezdívaná pro svůj elegantní tvar Delfín. ■

TIP

Pro výlety po Karlovarském kraji a německém příhraničí – vybraných okresech Bavorska, Durynska a Saska – se výborně hodí jízdenka **EgroNet**. S touto jednodenní síťovou jízdenkou lze v těchto regionech cestovat nejen vlaky, ale také autobusy nebo MHD. Jízdenka EgroNet stojí 150 Kč pro jednoho cestujícího bez ohledu na věk (děti do 6 let jsou přepravovány zdarma). Na dvě jízdenky EgroNet může cestovat skupina až dvou dospělých a čtyř dětí ve věku od 6 do 15 let. Příznivci cykloturistiky jistě uvítají, že s touto jízdenkou bezplatně přepraví bicykl v rámci přepravy spoluzavazadel. Více na www.cd.cz (Vlakem do zahraničí – Jízdenka – Cestování v příhraničí s Německem).

Hledáte tip na výlet nejen v Karlovarském kraji?

www.cd.cz/zazitky

Za bahenními sopkami do rezervace Soos

TIP

Nedaleko Františkových Lázní se nachází přírodní rezervace Soos proslulá tzv. mofetami připomínajícími bahenní sopky. Přijďte se zblízka podívat na projevy doznávající vulkanické činnosti.

Název přírodní rezervace Soos nemá nic společného se signálem volání o pomoc (S.O.S.), ale je odvozen z chebského německého nářečí, v němž slovo Soos znamená močál. Dříve se na území Soosu těžila rašelina na topení nebo minerální slatina pro potřeby lázeňské péče a ze zdejších minerálních pramenů se také vyráběla koupelová sůl. Využívání přírodního bohatství, které bylo utlumeno v první polovině minulého století, připomíná i muzejní úzkorozchodná dráha Kateřina. Úzkokolejka o rozchodu 600 milimetrů sloužila původně pro přepravu jílu, od roku 2012 je vítanou turistickou atrakcí a v září se po ní můžete projet o víkendů 19. a 20. září. Z Františkových Lázní dojdete k Národní přírodní rezervaci Soos po červeně značce za necelou hodinu a půl (6 km). Pokud se ale chystáte na rodinný výlet s malými dětmi nebo nepatříte mezi vyznavače pěší turistiky, svezte se vlakem na zastávku Nový Drahov, od níž je to ke vstupu do rezervace jen 200 metrů. Rezervaci Soos vede nenáročná naučná stezka, která má devět zastavení s informačními tabulemi o flóře, fauně či o vzniku pramenů. U zastavení č. 3 vyvěrá pitný Císařský pramen, jenž je nejteplejším přírodním pramenem v Chebské pánvi s teplotou 14 až 18 °C. Za prohlídku určitě stojí i muzejní expozice Soosu. U dětí vyhrává expozice Dějiny země s modely prehistorických ještěřů v životní velikosti. A poučná je také návštěva záchrané stanice pro zraněné živočichy.

Nejblíže železniční stanice/zastávka:
Františkovy Lázně/Nový Drahov

Foto: Jan Kocik, www.fotoaparatur.cz

VLAKEM ZA ZÁŽITKY

Foto: Jiří Holánek

Cyklovlakem z Plzně do Bochova

V sobotu 19. září máte jedinečnou příležitost se svézt – i s jízdním kolem – zvláštním vlakem z Plzně do podhůří Doupovských hor po trati Protivec – Bochov, na níž byla pravidelná doprava zrušena už v roce 1997. Z Bochova se můžete podívat v sedle bicyklu do části vojenského prostoru po cyklotrase č. 2249, navštívit historické městečko Valeč se zámekem a do vlaku na cestu zpět nastoupit v Chyši, kde se můžete občerstvit v zámeckém pivovaru. Protože je počet míst ve vlaku omezen, doporučujeme jízdenky zakoupit v předprodeji. Více informací najdete i na www.radovanek.cz.

Nejblíže železniční stanice:
Plzeň hl. n.

Foto: www.poznanec.cz

Za uměním na zámek v Třebešicích

Při prohlídce zámku v Třebešicích u Kutné Hory můžete na jednom místě obdivovat obnovenou krásu barokně renesančního zámku, který leží uprostřed krásné zahrady a je obehnaný vodním příkopem. Po náročné rekonstrukci, prováděné současnými majiteli postupně od roku 2000, slouží zámek jako originální galerie moderního umění, kde se krása starého snoubí s originalitou současného. Přijďte si v neděli 27. září prožít Den otevřených dveří, kdy bude po celý den do zámku a jeho zahrad umožněn vstup zdarma. Uvidíte umělce i performery při jejich práci. Od vlaku je to k zámku jen 200 metrů.

Nejblíže železniční zastávka:
Třebešice (trať č. 230)

Foto: www.taborstareho.cz

V Táboře opět zavládne středověk

Tak jako každý rok i letos se Tábor na tři dny zahalí do středověku. Ulicemi bude znít husitský chorál a spatříte i Jana Husa kráčejícího na hranici. V jihočeském městě se totiž od 11. do 13. září koná 24. ročník mezinárodního historického festivalu Táborská setkání. Těšit se můžete třeba na středověký řemeslný trh, staročeský jarmark, ohňovou show, rytířský turnaj na koních, videomapping na fasádě historické radnice a samozřejmě na spoustu zábavy pro malé i velké. Kromě historického programu nabídne festival i koncerty Marty Kubišové, Vojty Dyky a B-Side Bandu nebo Spirituál kvintetu.

Nejblíže železniční stanice:
Tábor

MINIPIVOVARY

Kde se pivo vaří, TAM SE DOBŘE DAŘÍ...

K nápojům, které proslavily Karlovarský kraj, patří minerální vody a světoznámý bylinný likér. Ale v nejzápadnějším regionu Čech se také vaří dobré pivo. Navštívit můžete hned několik vyhlášených minipivovarů. Doporučíme vám dva, kde připravují kvalitní zlatavý mok s náležitou péčí. Do Lokte i Velkého Rybníka vás dopraví vlaky ČD, takže alkohol v krvi řešit nemusíte.

Na jedno k Hastrmanovi na Velkém Rybníku

U jednoho ale nejspíš nezůstanete. V restauraci U Hastrmana na Velkém Rybníku mají na čepu vždy pestrou a lákavou nabídku vlastních piv. Letos v březnu uplynulo deset let od doby, kdy tu uvařili prvních pár litrů piva. A protože pivo návštěvníkům zachutnalo, vyřídily se potřebné formality a od září 2006 se pivo začalo oficiálně prodávat pod značkou Velkorybnický Hastrman. Dnes má varna kapacitu 300 litrů, ležácký sklep 61 hektolitrů a celkem se už v restauraci U Hastrmana uvařilo a vypilo přes 644 tisíc piv. Představeno bylo okolo 75 druhů spodně i svrchně kvašených piv a kromě světlé jedenáctky, dvanáctky nebo tmavého ležáku patří k nejoblíbenějším pivům např. puškvorcové, medové, nakuřované, novozélandské nebo piva typu ale a alt. Nabídka se během roku obměňuje, a pokud nechcete být překvapeni, aktuální najdete na webových stránkách www.pivohastrman.cz. Piva značky Velkorybnický Hastrman se vyrábějí klasickou metodou z kvalitních surovin, a že opravdu chutnají, dokládá řada ocenění z degustačních soutěží a anket.

Od zastávky Velký Rybník se vydejte podél trati (směr K. Vary) a zanedlouho se napojíte na žlutou značku, která vás dovede po asfaltové silnici až k restauraci s pivovárkem (1,2 km).

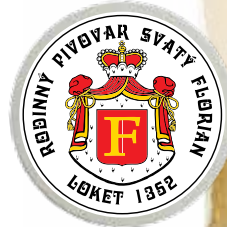
Co kromě piva oceníte?

- restauraci s terasou
- chuťovky k pivu
- sklenice a tácky s logem
- exkurze na objednávku

V Lokti můžete ochutnat i špekovou třináctku

Pivo se v Lokti vařilo už ve 14. století. Právo várečné udělil městu Jan Lucemburský. V roce 1953 byl loketský pivovar zrušen a trvalo přes půlstoletí, než byla tradice pivovarnictví opět obnovena. Z bývalého pivovaru vznikl hotel Císař Ferdinand a u něj, v prostorách bývalé sladovny, byl založen Rodinný pivovar Svatý Florian, v němž se vaří pivo od roku 2006. Tradičními postupy a za použití nejlepších českých surovin v něm připravují světlou a tmavou jedenáctku, polotmavý rubínový speciál (1,5 %) a oblíbeného špekového Floriana (1,3 %), který vyniká – jak už jeho název napovídá – uzenou a lehce kouřovou chutí. Produkci loketského pivovaru Svatý Florian můžete ochutnat ve stylové restauraci, která je jeho součástí. V jejím vkusně zařízeném interiéru stojí za pozornost nejen pivovarská varna, ale také hluboká studna překrytá skleněnou podlahou, aby do ní mohli návštěvníci nahlédnout, nebo jedinečná výstava lázeňských pohárků. Za dobrého počasí lze také posedět na letní zahrádce. V příštím roce chystají v restauraci otevřít malé pivovarské muzeum.

K Rodinnému pivovaru Svatý Florian dojdete od loketského nádraží asi za 15 minut. Dejte se Nádražní ulicí k centru města a pak ulicí T. G. Masaryka k mostu přes řeku Ohři (800 m).

- studnu ve skleněné podlaze
- letní zahrádka
- prodej suvenýrů
- sbírku lázeňských kalíšků

ze slovníku pivaře

Pípa

Z této části výčepního zařízení se za pomoci stáčecího kohoutu čepuje nápoj (nejčastěji pivo) do sklenic nebo jiných nádob. V poslední době získávají na oblibě mobilní ruční pípy, tzv. party pípy. Ty mají vzduchovou pumpičku pro natlakování sudu, aby z něj bylo možné čepovat pivo kdekoli.

KARLOVARSKÝ KNEDLÍK

Zatímco pro kynutý houskový knedlík si už dnes skočíte do kteréhokoli supermarketu, takže se mladé dívky mohou vesele vdávat, aniž by knedlík uměly uvařit, u karlovarského knedlíku už se přece jen dostáváme do zcela jiné kategorie.

Dovolím si ho pasovat na rytíře mezi knedlíky. Na talíři působí s noblesou, vařit ho je lepší v ochranném kabátku a žádné kynutí se tu nekoná. Poznáte ho na první pohled: karlovarský knedlík se na řezu pyšní krásnou mozaikou z pečiva a zelené petrželky. Ale přesto, že po vás recept nebude chtít droždí a zdá se tedy snadný, je tu pár pravidel, která se hodí dodržet.

Rozhodně se mnohem lépe pracuje s pečivem nakrájeným den předem na kostičky, které ponecháte na vzduchu, aby vyschly. Starý dobrý známý knedlíkový pojem „krájej dva dny starou housku“ se zde tedy mění na: „krájej housku a nech ji dva dny proschnout.“

Nouzově, pokud jste pečivo zapomněli včera nebo předevčírem nakrájet, můžete kostičky vysušit cirkulujícím vzduchem

v troubě, aniž byste jakkoli zvyšovali teplotu. Stačí je čas od času promíchat, aby se vysušovaly ze všech stran. Víte, co se stane, když použijete čerstvě nakrájené housky? Poměrně snadno se rozpadnou na kaši, až k nim přimícháte ostatní suroviny, takže trochu zkazí mramorovaný dojem

U KARLOVARSKÉHO KNEDLÍKU SE HODÍ HESLO: „KRÁJEJ HOUSKU A NECH JI DVA DNY PROSCHNOUT.“

na řezu knedlíku. Jestliže vám na sušení nakrájeného pečiva opravdu nezbyl žádný čas, aspoň snižte množství mléka skoro na polovinu, jinak vám pomáhej svatý Vavřinec.

Pro ještě hezčí mozaiku a lepší chuť můžete suché pečivo dokonce opéct na trošce másla. Myslím, že proti tomu nelze vznést žádných námitek.

Tím, že je knedlíkové těsto poměrně řídké a bez mouky, musí se do něčeho zabalit, aby z něj ve vroucí vodě vznikl knedlík. Díky moderní době nemusíte potírat utěrku máslem, vystačíte si s obyčejnou potravinovou fólií a hrncem plným vody.

Abyste knedlík nejedli nasucho, ale pěkně s omáčkou, jak se sluší a patří, přidávám recept na dobrou křenovku. Ta už je sice zase z jiného kraje, ale železnice dokáže spojit mnohé. Vás se mnou a já vás s karlovarským knedlíkem. Nechte si chutnat a brzy zase na nějaké železniční stanici na viděnou. ■

Florentýna

PRO 4 OSOBY
(přesně)

- 5 housek, včera nakrájených na kostičky, zcela usušených
- 3 vejce
- 200 ml mléka
- 15-20 lístků hladkolisté petrželky
- 60 g másla
- trochu oleje
- 1/2 lžičky soli

1 V misce rozšlehejte mléko, žloutky, sůl a rozpuštěné máslo. Přidejte dvě třetiny pečivových kostek, promíchejte a nechte 5 minut nasáknout. Mezitím nasekejte petrželku nahrubo a z bílků ušlehejte měkký sníh. Vše smíchejte dohromady — namočené pečivo, sníh, petrželku a zbylé pečivo. Míchání neprodlužujte déle, než je nezbytné nutné.

2 Dejte vařit velký hrnc s vodou. Odstrihněte 40 cm délky z potravinové fólie, položte ji podélně na pracovní desku a prostředek vymažte několika kapkami oleje. Na pomazanou část dejte polovinu knedlíkového těsta, utvořte šišku dlouhou asi 25 cm a zamotejte do fólie. Oběma rukama uchopte přečnávající konce fólie a jako by to byl váleček na těsto, popojedte po pracovní ploše směrem od vás.

3 Váleček se tím trochu utáhne a uvnitř se začne formovat knedlík, než však bude dílo dokonalé, musíte to zopakovat ještě asi tak dvakrát nebo třikrát. Totéž učiňte se zbytkem těsta. Na několika místech, kde vznikly viditelné vzduchové bubliny, fólii maličko propíchněte ostrým nožkem.

rady a tipy

Křenová omáčka k vařenému hovězímu masu

Poctivě vařená křenová omáčka je jemná a přitom lehce pálivá. Potěší každého, komu jsou blízké české chutě. Nepřežehňte to s křenem, protože jinak je tak ostrá, až se nedá jíst.

Na 4 porce

- ┃ 100 g másla ┃ 2 středně velké cibule
- ┃ 35 g hladké mouky ┃ 500 ml hovězího vývaru
- ┃ 125 ml smetany ke šlehání
- ┃ čerstvě nastrouhaný křen 2-3 lžičce ┃ sůl

1. Na másle nechte zpěnit nadrobno nakrájenou cibuli, ale nenechte ji zhnědnout. Zprašte moukou a vymíchejte bledou jíšku. Zalijte studeným vývarem, důkladně promíchejte metličkou a nechte alespoň 20 minut zvolna povařit. Občas promíchejte, aby se omáčka nepřipalovala ke dnu, a taky sbírejte pěnu a nečistoty z hladiny. Ke konci vaření přidejte polovinu nastrouhaného křenu a ještě 2-3 minuty vařte.

2. Zhoustlý základ omáčky ochuťte solí, pepřem, případně též pár kapkami citronové šťávy a 1-2 lžičkami cukru. Přilijte smetanu, rozmixujte a ještě propasírujte přes cedník. Nakonec vmíchejte zbytek nastrouhaného křenu a znovu podle potřeby dochuťte.

4 Knedlíky i s fólií vložte do vroucí vody, přikryjte poklicí a zvolna vařte 30 minut. Uvařené knedlíky vyjměte a kratičce zchlaďte pod studenou tekoucí vodou. Odřízněte jeden konec fólie a knedlík vytlačte ven, hned ho na několika místech propíchněte dvouzubou vidličkou, aby vnitřní pára měla kam utíkat. Nakrájejte ostrým velkým nožem na kolečka a hned podávejte.

SNADNĚ
50
minut

autorka

Jana Florentýna Zatloukalová

Je bývalá šéfkuchařka, spisovatelka, autorka kuchařského bestselleru *Kuchařka pro dceru a volných pokračování (Hovory s řezníkem, Snídaně u Florentýny)*. Knihy jsou psány s pochopením pro naprosté začátečníky, vysvětlují, neobsahují nejasné pojmy, takže podle nich uvaříte skvělé jídlo hned napoprvé. Každý čtvrtek si můžete přečíst nové rady a recepty do kuchyně na jejím autorském webu www.kucharkaprodceru.cz.

TERMÁLNÍ VODNÍ SPA & SAUNOVÝ SVĚT

Přijďte si užít návštěvu nebo wellness pobyt
do světa relaxace uprostřed přírody Jihomoravského kraje...

4 TERMÁLNÍ BAZÉNY | 12 DRUHŮ VENKOVNÍCH A VNITŘNÍCH SAUN
SAUNOVÉ NOCI & CEREMONIÁLY | MASÁŽE | PRIVÁTNÍ KOUPELE
ZÁŽITKOVÉ BALÍČKY | WELLNESS POBYTY | REGENERAČNÍ POBYTY PRO SENIORY

NOVINKA!

INFINIT
maximus

Wellness Infit Maximus, Hrázní 4a , Brno – Kníničky

WELLNESS JE OTEVŘENO ZA KAŽDÉHO POČASÍ PO – NE 9:00 – 22.30

WWW.TERMALNISPA.CZ

Soutěž

Zašlete nám vyluštěnou
tajenku a vyhraje poukaz na whisky!
Správnou odpověď jednoduše zadejte
do formuláře na www.cdprovas.cz
do 24. září.

KŘÍŽOVKA

POMŮCKA: ELK, ENATA, EVENK	ZMRZLÁ VODA	A SICE	PYTEL	HUDEBNÍ DÍLO	VESELÍ	◆	OPADÁNÍ (KNIŽNĚ)	NERVOVÉ ZÁŠKUBY	ČIN (KNIŽNĚ)	ŽENSKÉ JMÉNO (15. 4.)	◆	TUNGUZ	ARNIKY	VTAHOVAT DO SEBE	ANGLICKÁ ČÍSLOVKA (JEDEN)	PURPUR
UMYVADLO (OBEČNĚ)						ŠKRABÁK U PLUHU					ZNAČKA TISKÁREN					
ÚSEK						ŠACHOVÝ PĚŠEC MĚSÍC (BÁS.)					KRKAVCO- VITÝ PTÁK HORNÍ ČÁST CHODIDLA					
1. ČÁST TAJENKY																
◆	DRUH PEPŘE	POHYB VZDUCHEM	ÚSUDKY 4. ČÁST TAJENKY						OBEC U PODEBRAD STÁT. POZN. ZNAČKA (ZKR.)					STRANA	SYMETRÁLA	OBRUBA OBRÁZU
HORSKÝ SKŘÍTEK				VIDINY VÝPLŇ OKEN				KULEČNÍKOVÝ ÚDER OZN. SATELIT. PROGRAMU					BOROVÝ LES KOREJSKÝ AUTOMOBIL			
STARÁ RUSKÁ DĚLKOVÁ MÍRA							NEBDÍT 3. ČÁST TAJENKY					ŠIKMÁ 2. ČÁST TAJENKY				
ÚTOK					ŠPANĚLSKÁ EX- KRÁLOVNA	HUDEBNÍ STYL LINKA					NA ŽÁDNÉ MÍSTO SPODEK NÁDOBY					
◆	KINA	BÝT NA KOLENOU USEŇ Z HOVĚZINY							VŮDČÍ MYŠLENKA OSLOVENÍ ŽENY					VYMLÁCENÉ OBILÍ	LETEC	CHATEAU- BRIANDOVA NOVELA
PRÁCE S BETO- NOVOU SMĚSÍ								POŘAD JÍDEL ŠEDESÁT KUSŮ					BELGICKÉ LÁZNĚ OVANUTÍ (KNIŽNĚ)			
RUSKÁ SPOJKA (NEBO)				DRUH PALMY LEGENDÁRNÍ LVICE						OCHUTIT SOLÍ PAPOUŠEK						
ČINNOST					KLADNÁ ELEKTRODA ÚBYTEK HM. KAPALIN						VELEBENÍ					
◆	UZENKA (ZASTAR.)	CHUCHVALEC FRANCOUZ- SKÝ HEREC				DRUH PÁSOVCE PRONIKAVĚ ŘEHTAT					ÚPLNĚ OPILY (OBEČNĚ)					
NOVELA VIKTORA DYKA							JAPONSKÁ POTÁPEČKA TRUP (SLOV.)				STARO- ŘECKÁ POHŘEBNÍ OBĚT					
NEDÁVAT DO OBALU								EPIDEMIE								
UMÍNĚNÝ ZÁPOR				PÁDOVÁ OTÁZKA LETADLO												
DOMÁČÍ PŘEZVÝ- KAVEC					ŠACHOVÝ KOEFCIENT TLAČENICE											
◆	OHLEDNĚ	KARATEL SDRUŽENÍ PODNIKŮ														
CHABÁ						DIETLOVA HRDINKA	SVORNÍK	STARO- ARMĚNSKÉ MĚSTO								
STAV PO ALKOHOL. OPOJENÍ																
PROUD (BÁS.)				AROMA- TICKÉ KÖREŇI												
ŠPATNÁ				KVĚTENSTVÍ ŠERIKU												

Vyhraje tři poukazy v hodnotě
1000 Kč

na řízenou degustaci na ambasádě
skotské whisky v Olomouci.

Představíme vám všechny regiony, objasníme taje destilace a zrání.
A hlavně vás naučíme, jak si správně whisky vychutnat!

Black Stuff
IRISH PUB

The BLACK STUFF Irish Pub & Whisky Bar
1. máje 19 | Olomouc 772 00 | tel.: +420 774 69 79 09
info@blackstuff.cz | www.blackstuff.cz

B. Reynolds – americký filmový herec: ... (dokončení v tajence).

Tajenka z minulého čísla:

Ženatí muži mohou klidně zapomenout na všechny chyby, jichž se dopustili, protože je zbytečné, aby si dva pamatovali totéž.

3

FOTOSOUTĚŽ

TÉMA: REKLAMA

Vše o soutěži na www.cdprovas.cz/fotograficka-soutez

2

1

www.cdprovas.cz/fotograficka-soutez

- 1 Luděk Dvořáček, 22 let Converse Crush
- 2 Markéta Gorčíková, 25 let Klobouk TONAK
- 3 Markéta Hecklová, 17 let Mléko

Brothers & Sisters

INSIBLINGS

teleVIZE

PATRIK, UŽ CHVILKU... 13 LET

Dřív byly televize opravdu takový velký skříně a dneska jsou to spíš ploché obrázky na zdi. Lidstvo se ale mění obráceně! Dřív byli lidi hubený, protože nic moc v tý kraksně nedávali... měli pohybový zábavy, a teď furt samej seriál a nemůžou se od nich odtrhnout, tak kynou... a jsou z nás tlustoši...

Já se občas na TV kouknu, ale spíš se připojím na Jutuba a jedu herní videa nebo si stáhnou třeba Harryho Pottera nebo Pána prstenů a to si dám rád. Samozřejmě mám v pokoji plazmu jak kráva velkou, tak si užívám... k tomu nejlíp nějaký čipsy a jedu... Co vám ale povím, je důvod, proč na normální TV nekoukám. Úplně nenávidím ty reklamy! Člověk se do něčeho zakouká a na jednou... Třeba jsem koukal na Počátek, mimochodem pecka film, ale v TV to nejde, když je to furt přerušovaný... ztratíte se v ději! Hruža! Takže TV NEE...)

LEPŠÍ ŽIVOT BEZ TV NEŽ
HODINA BEZ PŘIPOJENÍ

TERKA, TÁHNE MI NA... 17 LET

Dobrý den, vážení televizní diváci, dnes máme na pořadu dne bednu... krabici, z které nám jdou obrázky, taky zvuky, taky moudrosti, strachy a já nevím co všechno ještě... láska. Nicméně si myslím, že nám to celkově trochu upadá...

Já třeba na TV moc nekoukám, radši si lehnou do postele, vezmu nořas a stáhnou něco aktuálnějšího, na co se podívám, když mám zrovna chuť – a ne když je přesně 17.35. Jak to máte vy? Je pravda, že co asi tak dělá většina lidí, když přijdou domů? Zapnou televizi, dokonce i dřív, než se převléknou, je to součást života. Mají to jako kulisu a asi si díky tomu myslí, že nejsou sami doma :) Nemám ráda české seriály, což asi spousta z vás ano – je to dnešní trend. Když už tak si pustím seriály zahraniční (převážně americké), hezky s titulky, jsou mnohem zábavnější... a hlavně si je pustím, kdykoli chci, ne jako na televizi... A zprávy? Tak ty si taky můžu přečíst na netu, když mám zrovna čas, naopak bych řekla, že se tam toho dozvíte i víc. Jednoduše: já bych tu televizi vlastně vůbec nepotřebovala.

Brothers
& Sisters

MRAKY NAD DEPEM

Polární záře

Nabitý mrak z částíček slunečního větru dokáže za jasných nocí v polárních krajinách vysoko na nebi vykouzlit překrásnou barevnou podívanou, kterou lze vzácně spatřit i nad naším depem.

Volá dispečink

„Objevila se záhada, kterou potřebujeme vyřešit: Motorový Břejlovec s pořadovým číslem 20 má poslední dobou velkou spotřebu nafty. Bud' jde o nějakou závadu, nebo tu máme mezi sebou zloděje, který krade naftu, a mezi podezřelými jste samozřejmě i vy. Takže pokud chcete očistit své jméno, rychle ten případ vyšetřete.“

Jako to si snad dělají srandu, my přece nejsme žádní detektivové ani hlídači a už vůbec ne zloději," zlobil se Žralda, když slyšel to nepříjemné hlášení. „Kluci na dílně říkali, že viděli včera v noci chodit kolem depa nějakého úchyla," vzpomněl si Pantík. Žraldu to vyděsilo: „Úchyl? To jako, že žere zvířátka?" Pavouček vzdychl: „Kluci, kdyby žral zvířátka, tak není úchyl. Mám nápad..."

Břejlovec s pořadovým číslem 20 v modro-bílo-modrých barvách našli na odstavné koleji, jak se leskne v polární záři. Šlo o jeden z nejlepších strojů, které mělo depo k dispozici. Nedávno byl modernizován a celý včetně podvozku přelakován. Prostě nádhera. Taková mašina si užívala těch nejpres-

tižnějších výkonů, jezdila s prvním ranním exprem do Benátek a večer se zase na stejném vlaku vracela. Taková mašina prostě dělala depu dobré jméno. Zvířátka nastartovala její motory stisknutím jediného tlačítka a jezdila celou noc sem a tam po opuštěných kolejích v depu. Před ranním rozbřeskem se Pavouček podíval do nádrže. Spotřeba odpovídala najetým kilometrům, takže o závadu nešlo, a v nádrži zbylo naftu tak akorát na cestu do Benátek a zpátky. To už na ně zpozvdálí vesele hulákal strojevodoucí Lojzek, který si přišel pro mašinu, aby odvezl ranní expres: „Co tady provádíte?" „Ale nic, nic, běžná údržba," zalhala zvířátka, aby neprozradila postup vyšetřování.

Toho dne večerní expres z Benátek nedorazil. Zůstal stát sto kilometrů před depem, protože Břejloveci došla nafta. „Já to tušil," radoval se Pavouček, ne snad proto, že by ho těšil vlak plný lidí uvázlý na trati, ale proto, že měl konečně důkazy. Ostatní zvířátka nechápala. „Je to Lojzek, to on krade naftu, plíží se vřdycky v noci tiše do depa, když všichni spí a mašina je odstavená. To on jediný má klíč od nádrže." Pavouček se nadmul pýchou, že dokázal vyřešit takovou těžkou hádanku. Jenže ouha! Ukázalo se, že to celé bylo trochu jinak. Lojzek totiž patřil mezi hrdé železničáře, a proto nesnášel zpoždění. V létě, když bylo hodně výluk a omezení, jezdil málokdy načas. To nesnesl. Proto se po nocích „vloupával" do depa a postupně vylepšoval na Břejloveci s číslem 20 motory. Výkon lokomotivy výrazně vzrostl a s tím i její spotřeba. Benátský expres tak s vylepšeným motorem jako jeden z mála vlaků dokázal dorazit do cíle vřdycky včas. Pavouček se pak musel Lojzkovi omluvit. A Lojzek zase přednostovi, že mu o tom neřekl. A přednosta pak oběma, protože uznal, že nejdůležitější jsou spokojení cestující.

Praha
↕
Vídeň
od 19 Eur/524 Kč

Brno
↕
Bratislava
od 7 Eur/193 Kč

Praha
↕
Berlín
od 29 Eur/800 Kč
(od 14 Eur/385 Kč)*

Brno
↕
Budapešť
od 12 Eur/331 Kč

Ostrava
↕
Krakov
od 9 Eur/248 Kč

Ceny jízdenek jsou pevně stanoveny v eurech a na koruny se přepočítávají dle aktuálního jednotného železničního kurzu.
*Vztahuje se na vlak EC 178 z Prahy.

EVROPA NA DOSAH

Využijte k cestování Včasnou jízdenku Evropa

Čím dříve zakoupíte, tím levněji pojedete!

- možnost nákupu **až 60 dní předem**
- jízdenka platí z vybraných stanic ČR
- zakoupit je třeba **nejpozději 3 dny** před odjezdem vlaku

KOŠICE

město dvou tváří a devíti Luníků

Konečnou stanicí mnoha dálkových spojů mířících dnem i nocí po prvním koridoru z Prahy zná asi každý poctivý železničář. Pro dráhou nepolíbené cestovatele jsou ovšem Košice zahaleny tajemstvím. Z Česka to sem trvá jen pár hodin, ale jakmile vystoupíte z vagonu, dýchne na vás jakási divoká, neřízená, a přesto pro mnohé přitažlivá jižanská multikulturní atmosféra. Košice také představují ideální výchozí bod za poznáním krás trochu nedoceněného východního Slovenska.

Slovensko

Rozloha: 49 035 km²

Počet obyvatel: 5 410 728 (2013)

Největší města (podle počtu obyvatel):

Bratislava (417 000)
Košice (240 000)
Prešov (93 000)
Žilina (86 000)
Nitra (83 000)

Je chvíli po sedmé ráno a na dveře lůžkového oddílu klepe stevard: „Za pol hodiny sme v Košiciach!“ Za oknem se co chvíli míhají nádherné podzimní kopce, občas jedeme v husté mlze. To je dobré znamení. Dnes bude hezky. Košické nádraží je téměř liduprázdné a nic nenasvědčuje tomu, že je pondělí ráno. Pěšky se vydávám do centra v první řadě sehnat něco dobrého k snídani, v druhé řadě někde v teple počkat, až ranní slunce trochu prořeje podzimní vzduch...

Mláďi se probouzí později

Košice jsou přirozenou východoslovenskou metropolí a se svým více než čtvrt milionem obyvatel také druhým největším městem Slovenska. Označují se jako město mladých, a to nejen díky velkému množství studentů zdejších univerzit, ale i kvůli nízkému průměrnému věku obyvatel, který dosahuje 35 let. V roce 2013 Košice získaly statut Evropského města kultury.

Ulice stále zejí prázdnotou, občas se někde trousí pár osamělých lidí. Zvláště, čekal jsem, že to tu bude žít víc. Přicházím na náměstí a musím uznat, že tak krásné místo jsem nečekal. Nádhernou gotickou katedrálou ozařují paprsky ranního slunce, o kousek dál se předvádí zpívající fontána a za ní stojí bílé secesní divadlo. Chvilku se jen tak pomalu procházím a užívám si atmosféru probouzejícího se centra a pak se pouštím do hledání kavárny, kde se nasnídám. Mám celkem štěstí, protože se mi při mém „úmyslném“ bloudění daří narazit na

CELKEM SE V KOŠICÍCH NACHÁZÍ 501 PAMÁTKOVĚ CHRÁNĚNÝCH OBJEKTŮ.

úzkou přívětivou uličku řemesel, kde do jednoho z domků láká tabule „Raňajkárna“ a zmínka o domácích koláčích. Tomu nelze odolat, a tak vcházím do krásně vymalované kavárničky, kde se za pultem usmívají dvě milé slečny a voní tam káva a skořice. Takové podniky mě baví. Snídaně je super, mrkvový koláč skutečně poctivý domácí a ještě se tu můžu chvíli ohřát.

Vycházím zpět do ulic, kde to už postupně začíná žít. Restaurace a kavárny na náměstí možná naposledy v tomto roce připravují venkovní posezení a lidé si podzimní slunce naplno užívají. Pohodovější atmosféru jsem si ani nemohl přát. Přicházím na místní trh na Dominikánském náměstí, kde se mimo jiné prodávají i čerstvě natrhané slovenské hrozny, pro které mám velkou slabost. Od jedné babičky si tedy kupuji dva velké trsy a za to, že jsem jí nechal asi půl eura dýško, dostávám ještě svazek domácích chilli papriček a přání hezkého výletu.

Posvátná úcta na náměstí

Košice se městem staly už ve 13. století a až do 18. století byly zároveň i městskou pevností. Přirozené centrum města tvoří podlouhlé náměstí, jehož středem dříve protékal potok. Dnes místo něj vedou tramvajové koleje, žádná pravidelná linka po nich ale nejzdí. Na ostrově, který potok stvořil přibližně ve středu náměstí, byl v roce 1508 dokončen gotický Dóm svaté Alžběty, který je dodnes největším kostelem na Slovensku a jednou z nejzajímavějších gotických staveb v celé střední Evropě.

Na náměstí a v jeho okolí pak najdeme hlavně měšťanské domy a honosné šlechtické paláce, které tvoří mix architektonických slohů od renesance až po secesi, neogotiku a neoklasicismus. Celkem se v Košicích nachází 501 památkově chráněných objektů. Přímo na náměstí bylo také v roce 1998 otevřeno archeologické muzeum, které

U. S. Steel

Živitel i posel úpadku

Košice byly ještě donedávna relativně malým provinčním městem, když se komunisté v rámci poválečné strategie obnovy a postupné industrializace Slovenska rozhodli v šedesátých letech minulého století vybudovat na okraji města obří hutní kolos Východoslovenských železáren. K branám závodu byla přivedena tramvajová rychlodráha a také širokorozchodná trať z Užhorodu pro přímé zásobování železnou rudou z Ruska a Ukrajiny. Počet obyvatel Košic během 30 let raketově stoupl z nějakých 80 000 na současných 250 000, Košice si dokonce vysloužily přívlastek nejrychleji rostoucího města v bývalém Československu. V roce 2000 změnil podnik název i majitele. Železářny odkoupila americká společnost United States Steel Corporation. Vyrobí se v ní přes 3 miliony tun surového železa a 3,5 milionu tun oceli za rok a s téměř 12 tisíci zaměstnanci jde o největšího zaměstnavatele v regionu. Dá se říct, že Košice s ocelárnami doslova dýchají, v relativně chudém kraji dodnes představují jeden z hlavních zdrojů obživy. Společnost navíc podporuje řadu veřejně prospěšných projektů. Současný majitel však dal během nedávné hospodářské krize několikrát najevo, že se zabývá myšlenkou prodeje podniku a stažení svých aktivit z Evropy. Na takové zprávy i hrozbu propouštění obyvatelé Košic samozřejmě reagují velmi citlivě.

rozhodně stojí za návštěvu. Rád bych se podíval na věž, jež patří k Dómu, bohužel je ale pondělí – den, kdy má věž zavřeno. Nevadí, samotná katedrála je otevřená. Vstupuji dovnitř a zmocňuje se mě posvátná úcta. K místu se stovky let dlouhou historií a ke stavitelům, kteří katedrálu dokázali postavit. Dnešní výškové budovy jí nesaahají ani po kotníky...

K branám košických železáren

Po krátké pauze na kávu si kupuji celodenní jízdenku na MHD a nasedám na starou rozhrkanou tramvaj, která mě doveze až k bráně košických železáren. Míjíme několik ulic s předválečnými domy a pak už následují jen paneláky, paneláky a zase paneláky. Bez sluníčka musí být šedivá sídliště neskutečně depresivní. Tady bych nemohl žít ani náhodou. Úplně na okraji Košic pak projíždíme kolem polorozpadlého sídliště Luník IX,

obrovského romského ghetta. Kdybych měl s sebou parťáka, asi tam vyrazím fotit, sám se tam ale rozhodně neodvážím, stačí mi pohled z dálky.

Jestliže už v Košicích jsem měl několikrát pocit, že tramvaj musí každou chvíli vykojet, na trati spojující město a železáry ho mám celou cestu. Jezdí se totiž překvapivě rychle, koleje se ale nacházejí v katastrofálním stavu. Při příjezdu na konečnou jsem celkem rád, že mohu vystoupit, představa cesty zpět mě ale ani trochu netěší.

Doufal jsem, že najdu alespoň něco k focení, bohužel tu ale nelze fotit vůbec nic. Už jenom proto, že všude visí cedule „zákaz focení“ a na každém kroku mě sledují kamery. Snažím se dostat alespoň k nějakému místu, odkud by šly vyfotit vysoké pece. Bohužel marně. Nejbližší tramvaj se proto vracím do Košic a vystupuji na jednom z nekonečných sídlišť.

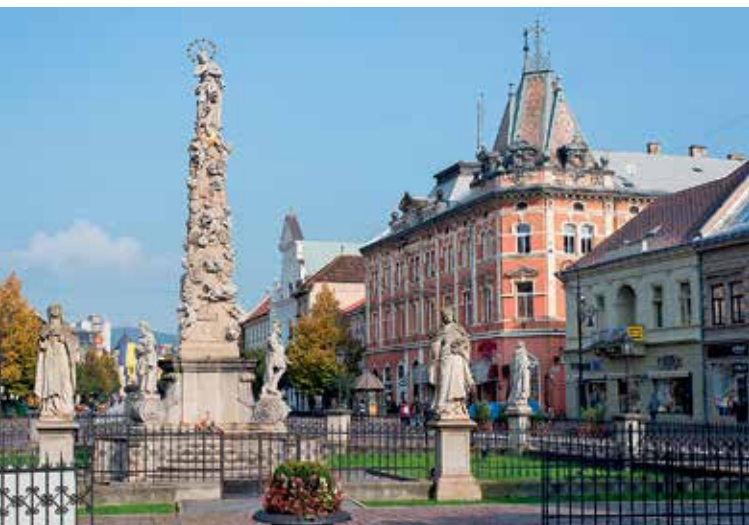

spojení

Vlakem do Košic

Denním spojem SC Pendolino z Prahy za 7 hodin 31 minut, z Olomouce za 5 hodin 15 minut
Nočním spojem EuroNight z Prahy za 9 hodin 3 minuty, z Olomouce za 6 hodin 22 minut

Sousoší Immaculata

Dóm sväte Alžbety

Mám pocit, jako bych se vrátil několik desítek let zpět. Na rozdíl od našich sídlišť jsou zde totiž domy stále šedivé, v nejlepším případě mají alespoň barevně natřené balkony. A rekonstrukce probíhá jen u několika málo z nich. Po chvíli pak přicházím k budově Nové nemocnice a musím říct, že bych se dovnitř asi ani neodvážil vstoupit. Je vysoká 83 metrů, nejvyšší v Košicích, a vypadá skutečně děsivě.

Ještě chvíli hledám mezi paneláky něco zajímavého k focení, po chvíli to ale vzdávám a raději se vracím zpět do centra. Původně jsem se chtěl jet podívat ještě na zdejší úzkorozchodnou Čermelskou železnici, kde jezdí vlaky s parními lokomotivami, vítězí ale oběd v centru a následný odpočinek v jedné z místních útulných kavárniček nad sklenkou maďarského červeného vína.

Město kulturní i multikulturní

Už v roce 1924 se v Košicích konal první Mezinárodní maraton míru, třetí svého druhu na světě a první v Evropě. Stala se z něj tradice, která vydržela až do dnešních dnů. Maraton se běží každý rok vždy první neděli v říjnu a sjíždí se na něj běžci z celého světa. Ještě větší prestiž ale dodal Košicím titul Evropského hlavního města kultury v roce 2013. Zvítězily s projektem Interface, který usiluje o proměnu industriálního města na moderní kulturní metropoli. V rámci grantů EU se tak povedlo několik zajímavých nevyužívaných prostorů přestavět na kulturní a umělecká centra. Jedním z nich je například Hala umenia, která vznikla rekonstrukcí krytých plovárny. Samozřejmě i po skončení daného období se Košice snaží držet nastavenou laťku pestrého kulturního programu a zdá se, že se jim to prozatím daří. Součástí

Státní divadlo Košice

TIP

K cestě na Slovensko využijte Včasnou jízdenku Evropa. Z Prahy do Košic můžete cestovat již od 469 Kč. Výhodnou jízdenku je možné zakoupit 60 dní předem, nejpozději však 3 dny před odjezdem vlaku. S nákupem neváhejte, počet takto výhodných jízdenek je omezen. Cestovatelům, kteří chtějí využít vlastní auto k poznání krás východního Slovenska, a přitom nechtějí ztrácet čas únavným cestováním po „dějedičce“ nebo v kolonách pod Strečnem, doporučujeme využít služeb autovlaku. Více informací se dozvíte na www.cd.cz/autovlak. Na denním spoji SC 240/241 by již od září mělo být nasazeno Pendolino, dočasně nahrazené klasickou soupravou po tragické nehodě ve Studénce.

projektu je i podpora romské komunity a její autentické kultury.

Ještě chvíli si užívám poklidnou atmosféru večerního města a pak nasedám na autobus na sídliště Ťahanovce, kde na mě čeká kamarádova maminka. Bydlí teď většinu času s 90letou babičkou. Dnes u nich v bytě přespím. Dostávám královskou večeři a vyprávím o svých cestách po světě. Později večer mi pak babička ukazuje, co všechno doma v svých devadesáti dělá, vypráví o svém mládí v maďarské vesnici i o tom, jak potkala svého manžela. Nakonec mi ještě zpívá několik maďarských písniček na dobrou noc. To bych nikdy v žádném hotelu nezažil a tímto ještě jednou oběma dámám děkuji, že se o mě tak úžasně staraly!

Košice jsou rozhodně na dobré cestě k tomu, aby svou kulturní nabídkou nalákaly návštěvníky z celého světa. Zároveň můžete město využít jako základnu k výletům po okolí, možností je celá řada. I když je můj pocit z návštěvy lehce rozpačitý, nemohu městu upřít pohodovou atmosféru, krásné centrum a skutečně velmi milé lidi. ■

Cesta na nejobávanější slovenské sídliště aneb nelez tam, kam nepatříš

Zatímco Matouš Vinš se sám na nechvalně proslulé sídliště Luník IX neodvážil, nás realita podobných výjevů přitahuje víc než naleštěné fasády v centru. Jak se z krásného nového sídliště může uprostřed města v relativně vyspělé zemi stát „Balkán“ toho nejhrubšího zrna, kam se obyčejný člověk bojí vkročit?

Text a foto: Zdeněk Ston

Luník IX

Název Luník je označení pro okrsky druhého největšího sídliště na Slovensku – Nového Města (též Terasa), které se skládá z osmi takových částí (Luník I-VIII). Po dostavbě těchto částí následovala výstavba experimentálního okrsku Luník IX, který však byl situován ve značně vzdálenosti od ostatních Luníků. Bytovky na sídlišti byly postaveny, aby mohla být zlikvidována romská osada u staré cihelny. Tato obydlí byla následně srovnána se zemí a na podzim roku 1978 byli Romové nastěhováni do nových bytů. Na sídlišti byly ve stejném čase přiděleny byty zejména vojákům a policistům, kteří měli, společně s novým kulturnějším prostředím, na místní romskou komunitu pozitivně působit. Stal se však opak a rodiny policistů či vojenských důstojníků se z Luníku IX postupně odstěhovaly, převážně právě kvůli nepřizpůsobivosti romských sousedů. Většina obyvatel (neplatců) je odpojena od elektřiny, tepla i teplé vody. Obyvatelé sídliště vyhazují odpad přímo pod okna bytoven. Zdešatorované potrubí a ucpaná kanalizace zhoršují již tak špatné hygienické podmínky. Na sídlišti se nachází mateřská i základní škola, od roku 2011 je zde umístěna služebna městské policie. Na Luník IX jezdí autobusová linka číslo 11, která zastavuje jen na vybraných zastávkách. Nástup do autobusu je povolen pouze předními dveřmi. Vzhledem k častým útokům dostávají řidiči nasazení na tuto linku rizikový příplatek. Někteří obyvatelé sídliště zdemolovali bytové bloky do takové míry, že je narušena jejich statika. Z tohoto důvodu nechalo město Košice v roce 2008 zbourat první dva panelové bloky, demolice pokračuje dodnes. Jedná se však o kontroverzní záležitost, neboť nuceně vystěhovaní Romové nemají kam jít. Hromadně se proto stěhují za příbuznými do Belgie nebo si staví ilegální osady za sídlištěm. V minulosti město naopak zneuzilo peníze z Evropské unie, které měly pomoci Romům. Podle zjištění serveru idnes.cz za ně například bylo vydlážděno náměstí. Poslední větší vlnu mediálního zájmu o sídliště s největší hustotou romského obyvatelstva na Slovensku způsobila tragická událost z listopadu 2014, kdy se oběsil starosta Luníku.

Zdroj: wikipedia, idnes.cz, Jura

se rozhodli vyzvědět pár informací. „Jak se dostaneme na Luník IX?“ Zrzky se přestaly usmívat a překvapeně na nás hleděly. „Co byste robili na Luníku? Veď máme pekne námestie a ulice navokol.“ Podívali jsme se za okna cukrárny. Mrholilo. Z neuklizených zčernalých hromad na pěší zóně pomalu odtával sníh a kdo se odvážil do toho nehostinného březnového rána vyjít ven, raději si vzal deštník. Kvůli mlhavému oparu se dalo sotva dohlédnout na fasády protějškých domů, pravděpodobně hezky opravených. Alespoň tak o tomhle náměstí básní všechny dostupné zdroje. Pro nás to ovšem znamená smutný fakt: tady už není co objevovat.

Směr Luník VIII

V penzionu jsme si vyzvedli klíčky od pokoje, za pultíkem v recepci opět zrzka. Honza má pro ně slabost, takže aniž bychom cokoli

Honza je architekt, kterého více než moderna fascinují mementa socialistického budování, Laco boxer s maďarskými předky, který se nechá ukecat na všechno a já zase umím jezdit vlakem. Takže ideální kombinace vydat se přes noc vlakem z Prahy stejně jako Matouš a ráno vystoupit na košíckém nádraží.

Směr náměstí

Všade zatvoreno. Ve vylidněném centru města je otevřená alespoň cukrárna. Pohledné zrzky za pultem nám s chichotáním vyskládaly na talířek čokoládové košíčky a uvařily horký ovocný čaj „Sakouprichuťou?“ Podívali jsme se na sebe, kruci, vždyť jsme v naší bývalé republice, kde se dá dobře domluvit. „Jo takhle, s jakou příchutí?“ Zvyknout si na rychlou „východoslovenštinu“ nám zpočátku trvalo. Holky se hezky uculovaly, proto jsme

SNAŽILI JSME SE BÝT CO NEJVÍCE NENÁPADNÍ, ZJEVIT SE NĚKDE UPROSTŘED SÍDLIŠTĚ A SPLYNOUT S DAVEM.

Směr Luník IX

Vystoupili jsme na konečné u sousedního Luníku VIII a vydali se přímou cestou po pěšině skrze křoviska, na kterých se hromadily kapky z vytrvalého mrholení. Bylo pár stupňů nad nulou, takže rozblácená půda se nám pod nohama bořila a ruce červenaly chladem. Zahalení do kapuc tmavých bund jsme přeskákali výpadovku a zanořili se do jakéhosi lesíka, za kterým už prosvítaly siluety velkých betonových staveb. Snažili jsme se být co nejvíce nenápadní, zjevit se někde uprostřed sídliště a splynout s davem. A třeba

i navštívit místní putyku. V korunách holých stromů nad našimi hlavami létaly přerostlé černé vrány a varovným kvílením připomínaly spíš krkavce. Museli jsme přeskočit jakousi zpěněnou stoku, ve které se válel všemožný odpad – kusy pneumatik, igelitové pytle napíchané na keřích, poházené hadry a zmačkané plachty. Laca fascinovaly ty všudypřítomné koule obalené listím, připomínající jmelí, kterým byly jako plevel poseté větve i kmeny stromů. Jak jsme se blížili k prvním panelákům,

začaly k nám doléhat divné zvuky. Jako by někdo železnou trubkou vehementně bušil do betonu a přitom ho povzbuzovalo velké množství lidí.

Ačhen Devleha!

Trochu promáčení a od bahna upatlaní jsme se vyšplhali na okružní sídlištní asfaltku plnou výmolů a první panelák nám tak strašný, jak popisují média, nepřipadal. Ovšem z druhé strany působil dojmem torza, pod kterým byla navršena skládka. A mezi odpady pobíhaly děti, maminky jezdily s kočárky a skupinka Romů u rozbité a zohýbané lampy o něčem hlasitě diskutovala. Prošli jsme kolem, aniž bychom vzbudili pozornost, jenže

v tu chvíli nás zbystřila parta náctiletých kluků, kteří hráli fotbal s kusem pneumatiky. Začali na nás hulákat a házet naším směrem kamínky. Zrychlili jsme chůzi, ale děcka nás předběhla a zatarasila nám cestu. „Cigára, prachy, nemáš?“ vyvalili na nás. Dobrá duše Laco ucítil příležitost a rozhodl se kázat správnou víru: „Měli byste udržovat hřiště a hrát fotbal. Třeba taky posekat trávu.“

„A hulení nemáš?“ zeptal se místo odpovědi Laca ten nejmladší. Přicházeli k nám další místní obyvatelé, uzavřeli zadní únikovou cestu a romsky na nás cosi hulákali. Z toho se jen tak nevymluvíme. Mrkli jsme na sebe a přešli na nouzový scénář. „Můžete nám prosím pomoci, trochu jsme zabloudili. Jak se dostaneme na zastávku?“ Takovou reakci moc nečekali. Zpočátku mávali nakvašeně směrem ke konečné autobusu číslo 11, po chvíli se uklidnili úplně a přemýšleli, co by z nás mohli vytěžit. Malí raubíři k nám přišli blíž a škemrali o pár eur. Podobnou scénu jsem zažil před lety v Albánii. „Pojďte se mnou, já vás tam doprovodím,“ ujal se nás jakýsi mladý Rom a vyvedl nás ze sevření skupiny. „Stejně nechápu, jak jste mohli zabloudit, tady je nebezpečno, minulý týden tam u potoka zamordovali jednu ženskou.“ Krčili jsme provinile rameny.

Džan Devleha!

Představil se jako Jura. Zatím nás doběhli malí kluci vyzbrojení klacky a železnými tyčemi, které původně sloužily jako výstupy betonových staveb. Jenže tentokrát se nás rozhodli chránit. Vyvedli nás ze sídliště až na konečnou jedenáctky. Mělo to svůj smysl: stali jsme se jakousi nechťenou sídlištní atrakcí a uvalili na sebe zbytečnou pozornost. Kluci si samozřejmě za tento dobrý čin nezapomněli říct o pár drobných. Dali jsme každému euro. Jura se s námi omluvně loučil, nebylo mu příjemné, že děcka žebrají a že nás musí vyhazovat. Vždyť tyhle pocity moc dobře zná. „Oni nesnáší, že se na ně nechodí dívat bílí z města, politici si tady dělají reklamu a nikdo nám nedá práci,“ vykresloval situaci Jura a ukazoval na torza paneláků „My cigáni si ale za to taky můžeme sami. Aj, to je někdy divadlo. Tady se melou rodiny mezi sebou, místo aby si pomáhaly.“ Tak trochu bezradnost. Oboustranná, viditelná a neveselá. Pro slovo „nashledanou“ má romština dva výrazy. Ačhen Devleha pro toho, kdo zůstává, a Džan Devleha pro toho, odchází. ■

z místních zajímavostí poznali, on už měl jasno: „Začíná se mi tu líbit!“ Zrzka nechápala, ale Honza navazoval kontakt. „Jak se dostaneme na Luník IX,“ ptal se jí a následovalo stejné zděšení. „Prečo preboha Luník? Veď máme pekné námestie.“ Rozhodli jsme se přesunout na centrální přestupní uzel městské dopravy kousek za „oným“ náměstím. Jenže nástupní stanici linky 11, která měla podle plánu jako jediná zajižďet až na Luník IX, se nám nepodařilo najít. „Na Luník IX? Ja neviem,“ reagovali podivně místní čekající na svůj spoj. Po dlouhých minutách hledání jsme se rozhodli využít standardní linku, která končila asi kilometr před naším cílem. Až později jsme se dozvěděli, že linka 11 má jako jediná nástupní zastávku zastrčenou v jedné z ulic.

SuperAkční jízdenka

Praha ◀▶ Ostrava

od **181** Kč

Cestujte s námi i mezi dalšími městy
vybranými vlaky **za výjimečnou cenu!**

Uvedená cena platí pro cestujícího staršího 15 let při použití In Karty s aplikací IN 25.

Nákup pouze na
www.cd.cz/eshop

 České dráhy

ŽELEZNICE
JE MODRÁ POŘÁD DOBRÁ?
TEXT: EVA RUBEŠOVÁ, FOTO: ARCHIV ČD, etc.

STEJNOKROJOVÝ SOUBOJ tradice a očekávání

Uniforma. Ve spojení s železnicí ji vnímáme stejně samozřejmě jako vlaky nebo koleje. Žádný div, dráha vždy byla a bude tradiční. Na druhou stranu všichni podléháme módnímu diktátu. Existuje cesta z tohoto kruhu? A co vlastně od stejnokrojů a jejich nositelů očekáváme?

Na třetím peroně pražského hlavního nádraží stojí u soupravy mezinárodního spoje usměvavá dvacátnice v elegantním modrém kabátku. Z vedlejšího vlaku soukromého dopravce vystupuje mladý muž v sytě růžové košili a modrých kalhotách. V tu chvíli mě napadá, kolik uniformovaných profesí pracuje na železnici a jak velkou roli hraje střih, materiál a barva na vytváření dojmu určité profesionality.

Železniční doprava reaguje na to, co si doba žádá. Přitom jedna z mála věcí, která se příliš nemění, je uniforma drážních zaměstnanců. Od zprovoznění Severní dráhy císaře Ferdinanda se v této oblasti pramálo změnilo. Vždyť první stejnozkroje byly ušité z modrého sukna a nesly prvky žluté barvy. Jak je možné, že jejich vývoj nečelí módním výstřelkům? Podstatou rovnošatu je totiž to, že nepřipouští větší odchylky od předepsané formy. Navíc by pod módním diktátem docházelo s velkou pravděpodobností k záměně jednotlivých povodlání. A o to tu nejde. Cílem je se rychle zorientovat v prostředí, ve kterém se nacházíme. Svě o tom vědí třeba vojáci.

Inspirace v armádě

Není div, že zásadní vliv na vývoj drážních uniform měla právě armáda, vždyť i u drážních zaměstnanců se předpokládá kázeň a disciplína. Pozice, hodnost, nadřízenost a podřízenost. To vše bylo potřeba nějak odlišit a řádně označit. Drážní uniforma se postupně stala symbolem pravomoci a získala si společenskou úctu a obdiv. I přes několik neúspěšných pokusů měnit barevné tóny si ponechala více či méně původní vzhled až do současnosti. Například černá doplňková barva byla k tradiční modrozluté přidána až ve 30. letech 20. století.

Nemalý podíl na dalším vývoji mělo verbování žen na železnici za druhé světové války. Vedle rozšíření nabídky střihů se zásadnější

změny dočkal například pokrývka hlavy. Od francouzských kastrůlů po čepice vojenského střihu a nechyběly ani brigádýrky. V rámci centralizačních snah bývalého režimu v 50. a 60. letech 20. století došlo k vyvrcholení procesu „zarmádnění“ drážních uniformem. Přednostu stanice jste si tak skoro mohli splést s důstojníkem policejního či vojenského sboru, což svým způsobem mohlo zamávat s důvěrou veřejnosti u drážních zaměstnanců. Přejdeme-li módní katastrofy 70. a 80. let, kdy světlo světa spatřily například dodnes oblíbené bundokošile, dostaneme se až do současnosti.

Střih, materiál a barva

Vytržením z modrého stereotypu bylo zavedení stejnozkrojů pro stewardky (vlakušky) v roce 2011. Designéři mírně odbočili od konzervativní kombinace a tmavomodrou doplnili bílou, šedou a světle modrou. Bohužel střih a materiál stále pokulhávají. Co se týká doplňků, je lidská tvořivost bezmezná. Nezřídka potkáme vlakušky, které mají uvázané šátky nalevo, přes neforemný kabátek přehozené černé oblíbené cross-bodyčko (kabelka) a v zimě si namísto vyleštěných

lodiček s přehledem sobě vlastním vezmou i šedé anebo tmavě hnědé kozačky. Nemluvě o nevhodném výběru barevného odstínu punčochových silonek. Vlakující však nezůstávají pozadu. Někteří nosí zmuchlané košile či špatně uvázané kravaty.

Společnost RegioJet se zaměřuje na méně konzervativní a mladší cestující a zvolila sytě růžovou v kombinaci s tmavě modrou barvou. Designéři se v tomto případě drželi zadání a opomněli fakt, že se růžová jen komplikovaně kombinuje s některými odstíny vlasů, zejména zrzklám příliš nelichotí. Můžeme se jenom domnívat, že cílem bylo vyvolat dojem uvolněného zaměstnance, jehož košile vystrčená ven přes sukni či kalhoty ječí na cestujícího: „Čus, jsem jeden z vás!“ Bohužel ležérní a veselý dojem jde na úkor kýženého pocitu profesionality.

Podobného přešlapu se dopustila i společnost LEO Expres. Studentská otevřenost až lehkomyšlnost a naivita zeleno-černé košile ubírá jejich nositelům na vážnosti. Spíše než proškolený personál tak připomínají obsluhu fastfoodu. Věřím ale, že pokérovánému vy-

(R)evoluce v kostce

Prvními pravidly oblékání se řídili římský válečníci vyzdobení krunýři a nejrůznějšími chrániči. Přestože se v důsledku ekonomické represe v období středověku bojovalo v civilu, odlišovali se příslušníci jednotlivých pluků barevnými páskami. Pestrobarevné a ojíněné prezentace vojenských uniform zavedl až francouzský král Ludvík XIV. Ačkoli se civilní móda nechala ovlivnit až luxusními důstojnickými uniformami za Napoleona, zasloužil se Král Slunce o společenskou popularitu vojenských stejnozkrojů. Ve 20. století se uniformy staly synonymem násilí, nespravedlností a omezování svých nositelů, kteří rezignovali na vlastní myšlenky a připojili se k většině, jež páchala zločiny proti lidskosti. I přes špatnou reputaci dokázala druhá světová válka jistou revoluci ve výrobě stejnozkrojů a to v podobě nových levných materiálů, jako byl například žerzej. Nižší cena použitého materiálu dovolila designérům větší volnost v zpracování střihů. Navíc splyvavé látky umožnily nejrůznější zdobení, sklady a výložky všité přímo na jednotlivých kusech oděvů. Výrobci uniform se díky tomu více soustředili na to, jak se v nich jejich nositel bude cítit. Hlavním požadavkem současnosti je, aby byl oděv funkční a přitom pohodlný.

Stejnokroj zaměstnanců německých drah pracuje s doplňky ve firemní červené barvě.

Dánské DSB sází na tradiční střih.

Zaměstnanci nadnárodní společnosti Eurostar, která provozuje vlaky pod kanálem La Manche.

Zimní outfit průvodčích vlaků ČD railjet.

znavači neo-ema či rozervané-
mu kulturnímu antropologovi
je to srdečně fuk. Snaha odlišit
se od tradiční drážní dopravy
je evidentní, není se vlastně ani
čemu divit. Vyššího společenské-
ho žebříčku však obě společnosti
dosáhnou pouze za předpokladu,
že se působením socioeconomic-
kých vlivů obarví česká společnost
z modré na zeleno-růžovou.

Dress code aneb oblékání podle pravidel

Pokud nevíte, jak se obléct do zaměstnání, nezou-
fejte. S tím vám totiž ochotně poradí zaměstnava-
tel. Vzhledem k ekonomické náročnosti pořizování
uniforem zavádějí firmy dress code, neboli kodex
oblékání. Zjednodušeně jde, podobně jako u stej-
nokrojů, o soubor pravidel a doporučení, jak se
v práci oblékat. Nerespektováním tohoto zákona
dáváme jasně najevo, že se nehodíme ztotožnit
s vizí firmy, a to ani v pracovní době. Berme ale
na vědomí, že nás tento osobitý přístup může
diskvalifikovat – buď dostaneme padáka, anebo se
staneme tzv. neoblíbenými v kolektivu. Prostřed-
nictvím profesionálního a elegantního stylu totiž
požaduje zaměstnavatel deklaraci naší loajality
s firmou. Pokud chtějí firmy ponechat zaměstnan-
cům svobodnou vůli, zavádějí tzv. Casual Friday.
V pátek si tak můžeme obléknout méně formální
šaty. To však neznamená, že se do práce vydáme
neupravení. Stále totiž platí pravidlo, že pokud si
k saku rozhodnete vzít džíny, tak tmavé a jednotné
barvy. Výjimku si stále drží zuby nehty jen pracovní-
ci IT oddělení. „Ajťáci“ jsou prostě sví.

Stejnokroj čínských železnic určený pro personál zdejších rychlovlaků.

Od vlakušek k letuškářům

Jakou cestou se tedy vydat? Elegantní
i pohodlné, trendy a zároveň tradiční.
Nejlépe si s tímto zadáním poradili
designéři leteckých společností. Uni-
formy letušek a stevardů navrhli v mo-
derním střihu z kvalitních materiálů.
Nezapomněli ani na široký sortiment
doplňků, zejména kravát a šátků,
které dodávají celému outfitu určitý
glanc. Na uniformách převládá
tmavomodrá, červená, bílá a čer-
ná, nechybí však i mnohem extra-

vagantnější fialová nebo fuchsiová. Šátek je vždy uvázaný vpravo. A přesto, že je přes kravatu vestička anebo svetřík, hraničí její konec se společenským páskem u kalhot. S leteckými společnostmi spolupracují módní návrháři zvučných jmen, kteří oblékají celebrity anebo spolupracují se značkovými obchodními domy. Například uniformy pro Travel Service navrhl v roce 2012 Osmany Laffita, zajímavým detailem jsou pak knoflíčky z broušeného křišťálu od firmy Swarovski.

Modrá je pořád dobrá

Klíčové přitom zůstává, že uniforma má především vytvářet určitý dojem profesionality a svým nositelům dát sebevědomí a činit jejich rozhodnutí ráznější a vážnější. Kvalitní materiál, moderní střih a barva korespondující se značkou. Vedle toho dokonalá manikúra, uhlazený účes, trendy make-up a široký úsměv. To vše je součástí uniformy, která zprostředkuje „ten správný pocit“. Jde v první řadě o to udělat dobrý dojem na zákazníka a je jedno, zda jde o službu či zboží za tisíce nebo pár korun.

Také dáváte přednost upravené, elegantní a usměvavé recepční před nerudným a umaštěným vrátným? Na tuto otázku by si měli umět odpovědět především majitelé společností. Vedle řady pravidel, které uniforma představuje, říká totiž o firmě mnohem víc. Prozrazuje její velikost, jak si stojí na konkurenčním trhu, zda se přizpůsobuje nebo udává směr anebo zda je její přístup spíše prozákaznický či prozaměstnancký. V neposlední řadě odhaluje také vkus majitele společnosti. Přestože je drážní doprava stále velmi konzervativní a tradiční, je čas zamíchat kartami a nechat se inspirovat. Nemyslíte? Tak designéři, směle do toho, modrá je pořád dobrá! ■

Pozn. redakce – článek i hodnocení vyjadřují názor autorky, která není zaměstnancem ani jednoho ze zmiňovaných dopravců a nepracuje ani v armádě.

MÓDNÍ POLICIE EVY RUBEŠOVÉ

aneb (ne)inspirace v zahraničí

Módní policie předvolala k výsledku zaměstnance vybrané vlakové, letecké a lodní dopravy. Kdo prošel s pochvalou a kdo si vysloužil pokutu? Čtěte náš verdikt.

Kvízová otázka: Díváme se na organizátorku sokolských sletů nebo školní prodavačku domácích sušenek podporovanou francouzskou SNFC? Bohužel „C“ je správně. V tomto případě si designéři museli ze zadavatele uniform pro francouzský vlakový personál vystřelit. Jeden z modelů, který měl pravděpodobně vycházet z pařížské módní tradice nošení baretů hráčů pétanque, se ne úplně vydařil. Spíše než pro elegantní stevardku se tato uniforma hodí pro nadšené mladé děvče v odboji za druhé světové války.

Výsledná známka:
3

Výsledná známka:
2

Velkou pochvalu si uniforma Emirates (státní letecká společnost Spojených arabských emirátů) odnáší za snoubení tradice s moderními trendy. Barevná kombinace písku a temperamentní rudé přispívá k tradičnímu vzhledu těchto stejnokrojů. Designéři však mohli přibrzdit v oblasti doplňků. Přestože outfit vychází z arabské kultury, je do značné míry „prozápádní“, a proto uděluji pokutu za bílý závoj, který působí především nadbytečně a nepohodlně.

Olala! Tak tomu říkám elegance. Není divu. Vždyť autorkou těchto uniform navržených pro britskou leteckou společnost Virgin Atlantic není nikdo jiný než Vivienne Westwood, kostýmní matka seriálu Sex ve městě. Tato uniforma je inspirací pro další designéry. Všimněte si ladění barev, střihů a materiálů jednotlivých součástí. Nechybí ani dokonalé obutí, kabelka a uhlazený účes.

Výsledná známka:
1

Výsledná známka:
3

Může být moře modřejší a dovolená uvolněnější? S tímto makamarinovým lodním personálem dokonce i je. Tenisky, pohodlné kalhoty či bermudy a polo triko z funkčního materiálu. Co víc si přát, když celou pracovní dobu trávíte na horní palubě zaoceánského parníku? K dokonalosti chybí už jen pokrývka hlavy, kterou u těchto uniform postrádám. Nebylo by ani na škodu, kdyby jejich zaměstnavatel investoval do jednotného obutí. I to je totiž součástí stejnokroje.

ČD

PRUVODCE

Národní den železnice
Tradiční oslava v Hradci Králové
Čtení ve vlaku
Setkání s oblíbenými spisovateli
Výhody žákovského jízdného
Zpátky do školy s In Kartou

Články v této rubrice mají pouze informativní charakter. Přeprava ve vlacích ČD se řídí tarifem TR 10 a SPPO.

UŽIJTE SI SVÁTEK plný vůně páry i lesku moderní techniky

26. září
na hlavním
nádraží v Hradci
Králové

Přijďte oslavit Národní den železnice v přítomnosti parních lokomotiv i moderních vozů. Na jednom místě uvidíte několik desítek exponátů, navíc se můžete svést v některém ze speciálních vlaků vypravených u příležitosti vzniku první železnice.

Pokud si chcete vychutnat největší svátek na českých kolejích od samého začátku, přijďte na hlavní nádraží v Hradci Králové již v 10 hodin, kdy velkolepá oslava vypukne. Pro prvních 3 000 návštěvníků redakce připravila speciální vydání Železničáře s plakátem uvnitř. Letošní již 5. ročník protnou stejně jako ten minulý tři světy – historický, zábavný a svět změny. Co vás v těchto sekcích čeká?

Svět historie

Snad každý milovník vlaků zabloudí do Světa historie. Uvidí zde vše od salonních vozů prezidentů Masaryka a Husáka až po historická hnací vozidla. Za zmínku určitě stojí motorový vůz Modrý šíp a rakouská lokomotiva 638.1301. Z české klasiky nechybí parní lokomotiva Ušatá, elektrická lokomotiva Bobina či motorový vůz Pilštyk. V rámci programu vyjedou parní krasavice s dvanácti dalšími vlaky po okolních tratích. K vidění bude i expozice návěstí a sdělovací techniky, kterou naleznete v objektu společnosti Signalmont v Kydlinovské ulici. Z Hradce Králové hl. n. vás tam doveze kyvadlový vlak.

Den železnice 2015

Protokolární vlak

Jako protokolární vlak netradičně dorazí do Hradce Králové jednotka ČD railjet, kterou se můžete na Den železnice vydat z pražského hlavního nádraží. Vyjíždí z Prahy hl. n. v 8.08, odjezd zpátky je naplánován na 16.55 hodin. Vzhledem k velkému zájmu o jízdenky doporučujeme rezervaci předem.

Svět zábavy

Největší atrakcí pro malé i velké železniční nadšence budou jízdy na historických drezínách, které budou probíhat v pro-

Kompletní informace a aktuální program najdete na www.denzeznice.cz.

storu za lokomotivním depem. Nejmenší návštěvníci se pobaví v dětském divadle, skákacím hradě a kreativních stanech. O zábavu se také postará Vláček hráček a kinovůz. Velcí návštěvníci se mohou osvěžit pěnivým mokem u velkého pivního stanu. Nebudou chybět ani další stánky s občerstvením.

Svět změny

Moderní svět nabízí to nejlepší ze současné železniční dopravy. Setkáte se s nejmodernějšími vozidly ČD, například s InterPanterem či RegioPanterem. Návštěvníkům se představí také RegioShark, RegioSpider nebo nově modernizovaný vůz 1. třídy určený pro linku Praha – Hamburk.

Výhodná nabídka

Skupinovou víkendovou jízdenku můžete 26. září zakoupit mimořádně až pro 5 cestujících bez ohledu na věk. Se svými přáteli nebo rodinou můžete cestovat neomezeně všemi spoji ČD již za 650 Kč po celé ČR. Pouze do vlaků SC Pendolino je nutné předem zakoupit místenku. ■

Slavíme také v REGIONECH

Kromě programu Národního dne železnice v Hradci Králové připravily České dráhy řadu akcí i v dalších regionech. Jejich kompletní a aktuální přehled najdete na www.denzeleznice.cz. Vybíráme některé, na nichž se budou bavit příznivci světa na kolejích všech věkových kategorií.

V Praze se slaví o týden dříve

V metropoli se centrem oslav stane už tradičně nádraží Praha-Braník a to v sobotu **19. září**. Chystá se bohatý program včetně jízd na šlapací drezíně nebo výstavy současných i historických lokomotiv. Můžete se svézt motorovým vozem po trase hlavní nádraží – Braník – Zbraslav, motorovým vlakem z Vršovic na Odstavné nádraží jih a zúčastnit se okružní jízdy parního vlaku po pražských nádražích, kterou završí výlet po vyhlídkové trase z Braníku do Zličína a zpět. S dětmi se můžete vypravit na hlavní nádraží, kde bude v kulturním sále k vidění divadelní představení Nejlokomotivovější lokomotiva.

Plnou parou do Zastávky u Brna

Poslední zářijovou sobotu se můžete svézt z brněnského hlavního nádraží (odj. 8.46 hod.) parním vlakem do Zastávky u Brna, kde se budou konat oslavy Dne dráhy a Hornického dne. V čele vlaku s historickými vozy ze 40. a 50. let pojedou lokomotiva 475.0101 Šlech-

tična, na konci vlaku jí pomůže historická diesellová lokomotiva T 478.1001 Bardotka. V Zastávce se v sobotu **26. září** uskuteční Hornické slavnosti plné zábavy pro malé i velké návštěvníky. Program bude připraven také v Babicích u Rosic nebo ve Zbýšově, kam se můžete svézt ze Zastávky kyvadlovou autobusovou dopravou.

Láková pozvánka do Trutnova

V rámci oslav letošního Dne železnice se v neděli **13. září** uskuteční v trutnovském depu (Trutnov hl. n.) den otevřených dveří. K hlavním lákadlům nejen pro malé návštěvníky budou patřit výstavy funkčních modelových kolejišť a modelů a stavebnic společnosti Merkur Police nad Metují. V depu budou vystavena vozidla ČD a SŽDC či vojenská historická technika. Do Trutnova se můžete svézt i parním vlakem taženým lokomotivou řady 464 Bulík, který pojedou z Hradce Králové (odj. 8.10 hod.) přes Jaroměř a Českou Skalici. Z Trutnova hl. n. se pak uskuteční dvě jízdy do Vrchlabí a zpět.

Historickými motoráky po Olomouci

V hanácké metropoli budou oslavy svátku železničářů spojeny se Dny evropského dědictví, které se konají **od 7. do 13. září**. V sobotu 12. září se po Olomouci můžete svézt histo-

rickými motorovými vlaky M 131 Hurvínek a M 120 Věžák, které pojedou z olomouckého hlavního nádraží do stanice Olomouc město a zpět. V tento den bude také zpřístupněna olomoucká expozice ČD muzea na hlavním nádraží. K nejzajímavějším exponátům patří parní lokomotiva 534.0432 Kremák, parní lokomotiva 464.202 Rosnička nebo například legendární elektrická lokomotiva 140.085-2 Bobina.

Nostalgické jízdy na Karlovarsku

V Karlovarském kraji budou letos probíhat oslavy svátku železničářů ve znamení 150. výročí příjezdu prvního vlaku do tohoto regionu. Hlavní atrakcí oslav, které se konají v sobotu **19. září**, se stane jízda vlaku taženého parní lokomotivou 354.195 Všudybylkou, jenž pojedou z Karlových Varů do Chebu a poté do Aše a po stejné trase se vrátí zpět do krajského města. Dalším parním vlakem s lokomotivou 310.072 Kafemlejnek, které bude vypomáhat o něco mladší motorová lokomotiva T 211.042 Prasátko, se můžete svézt z Chebu do Františkových Lázní a zpět a jednou také z Chebu do Tršnice a zpět.

Výstava lokomotiv v České Třebové

Tradiční program mají oslavy Dne železnice v České Třebové. V sobotu **19. září** se můžete každou hodinu od 8.00 do 14.00 hod. svézt Regionovou oběma směry po trase osobní nádraží – DKV – vjezdové nádraží. V depu kolejových vozidel bude k vidění výstava lokomotiv a prezentace jednotek Regio-Spider a RegioShark. Prohlédnout si lze také nehodový jeřáb EDK 1000. Po depu se mohou návštěvníci svézt na elektrické lokomotivě 111.019-6 Žehlička a na posunovacích lokomotivách 701.484-8 Prasátko nebo BN 60 Lence. ■

VYDEJTE SE NA CESTU v doprovodu oblíbených spisovatelů

Jedinečný zážitek z autorského čtení nabízí již druhý ročník festivalu Čtení ve vlaku, který se uskuteční od 14. do 18. září ve vybraných příměstských spojích ČD. Čeští autoři vám zpříjemní cestování vlakem svým vypravěčským, básnickým i humoristickým uměním.

Na které spisovatele se můžete těšit? Stejně jako minulý rok vám bude ze svých knih předčítat Jáchym Topol, Michal Viewegh nebo Martin Reiner. Mezi nováčky letošního ročníku festivalu Čtení ve vlaku patří například Halina Pawłowská, Jiří Žáček či Irena Dousková. Pro autorské čtení bude vyhrazeno horní patro ve vozech 2. třídy vlaků typu CityElefant. Vybrané spoje i oddíly budou výrazně označeny.

Milovníci knih si přijdou na své 17. září, kdy bude v rámci doprovodného programu probíhat literární jarmark. V unikátním pro-

storu zrekonstruované Fantovy kavárny na pražském hlavním nádraží se můžete setkat se svými oblíbenými spisovateli či jinými osobnostmi kulturního života. U poslechu živé hudby se zde uskuteční autogramiáda a prodej knih. Více informací o programu a vybraných spisovatelích se dozvíte na www.ctenivevlaku.cz.

Projekt Čtení ve vlaku vznikl z dlouholeté spolupráce firmy Railreklam se školou reklamní a umělecké tvorby Michael. Záštitu nad festivalem převzal ministr kultury Daniel Herman. ■

Foto Wikipedia, archiv autorů

Strhující po
všech stránkách

Festival Čtení ve vlaku

pondělí 14. 9. – pátek
18. 9. 2015

www.ctenivevlaku.cz

ŠKOLA
MICHAEL

MŮŽETE POTKAT VE VLAKU

Místo hoteliéra ARCHITEKTEM

Miroslav Řepa

Architekt Miroslav Řepa se narodil 24. 2. 1930 v Pardubicích. Mezi jeho díla patří Československý pavilon na Světové výstavě v Montrealu, projekt divadla Laterny Magiky pro Světovou výstavu v japonské Ósace, rekonstrukce Smetanova, Národního či Stavovského divadla. Působil ve funkci kurátora výstavy J. Plečnicka a hlavního kurátora ojedinělé výstavy s názvem Deset století architektury.

Miroslav Řepa se stal stejně jako jeho otec Karel úspěšným architektem. Z hlediska staveb zůstal věrný těm kulturním, paneláky by stavět nechtěl. Do 18. října ho můžete potkat v roli kurátora festivalu Architecture Week v Jiřském klášteře Pražského hradu.

Chtěl jste jít od začátku stejnou cestou jako váš otec?

V mládí jsem k architektuře netíhnul. Samozřejmě jsem byl denně u táty v ateliéru, takže jsem mohl všechno sledovat. Ale mým cílem bylo jít na diplomatickou dráhu nebo se dostat do hotelové školy v Lausanne. Tatínek se s tím sice těžko smířoval, ale nakonec řekl, že když budu mít vyznamenání u maturity, tak Lausanne povolí. Jenže to bylo v roce 1948, zavřely se hranice a můj sen o tomto oboru se rozplynul.

Tak zvítězila architektura?

Nejdřív jsem chtěl na akademii výtvarných umění, ale otec mi to rozmluvil. Podle něho byl nesmysl jít hned po gymnáziu na uměleckou školu. Protože on byl také nejdříve zedník, následně mistr, potom si udělal stavební zkoušky a pak až uměleckoprůmyslovou školu. Tak jsem šel nejdříve na Vysokou školu architektury.

Na co jste ve své kariéře nejvíce hrdý?

Mám hlavně velkou radost, že nejsem autorem ani jediného paneláku ani jediného socialistického sídliště. Naopak, mohl jsem díky výstavám poznávat celý svět a získat velké zkušenosti při individuální tvorbě. A pyšný jsem například na náročnou výstavu díla Josipa Plečnicka a výstavu Deset století architektury, na kterých jsem se jako kurátor podílel.

Co z pozice architekta říkáte některým nádražním budovám?

Myslím, že železniční stavby prodělávají v poslední době velké proměny. Například mě velice potěšila přestavba hlavního nádraží v Praze. Jednak z důvodu, že hlavní architekt haly hlavního nádraží Jan Šrámek byl můj vzácný přítel. A také

z důvodu, že se díky tomu stalo z nádraží kulturní prostředí. Samozřejmě s velkými světovými nádražními se ta česká nedají srovnat.

V čem konkrétně?

Například když přijedete na nádraží do Tokia, tak vůbec nevíte, že na nějakém jste. Jsou to velká obchodní centra, kde se orientujete s velkými potížemi. Zatímco česká nádraží mají své kouzlo. Navíc se zde v poslední době výrazně zvýšila kultura cestování.

A když dám příklad nádraží v Ústí and Orlicí, jak se vám vedle sebe líbí dvě nádražní budovy?

V první řadě jsem rád, že nepadla za oběť stará nádražní budova. Hovořilo se dlouho o tom, co s ní bude kvůli celkovému narovnávání trati.

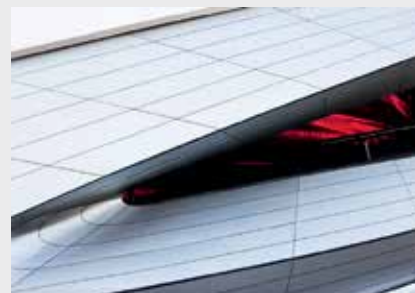
Otázkou je, co se v ní teď bude odehrávat. Zda tam bude například muzeum nebo něco jiného. Výstavba nové budovy mi nevádí, je jednoduchá a celkově úměrná. Vždy se ale kolem takových věcí odehrává boj.

Myslíte jako u nádraží v Pardubicích?

Téma rekonstrukce je vždycky složité. Neustále se o tom mluví, ale nikdo vlastně ani neví, co se stavbou bude nebo kdo by případnou rekonstrukci dělal. Tyto věci se musí dobře promyslet. Organizační struktura je někdy pro cizího neinformovaného člověka velmi složitá.

Váš otec nádraží v Pardubicích navrhl. Měl jste možnost stavbu sledovat?

V té době jsem byl ještě student, takže jsem tam v roli brigádníka poznával, co je to řemeslo.

ARCHITECTURE WEEK láká na výlety

V těchto dnech máte hodně práce s festivalem Architecture Week. Letošní ročník nese název Památky mého kraje. Proč jste vybrali právě toto téma? Zjistili jsme, že jsou místa v České republice, o kterých nemáme ani tušení. Že jezdíme po Srí Lance, Turecku a Francii. A až teprve teď zjišťujeme, co zde máme za nádherné památky, které navíc v posledních letech výrazně ožívají.

Na co se mohou návštěvníci těšit?

Ukážeme například dvacet černobílých fotografií, aby návštěvníci viděli, jak města a památky vypadaly v historii. A vedle nich jsou vystaveny krásné barevné obrazy, které zachycují současnost. Myslím, že obohatí vjem návštěvníka a zároveň ho pozvou na různá místa. Člověk v poslední době zjišťuje, že tady má velké hříchy a měl by vlakem ještě projet kus republiky.

ARCHITECTURE WEEK

Termín konání: 17. srpna - 18. října

Místo konání: Rožmberský palác a Jiřský klášter na Pražském hradě

Časová náročnost: 2 – 4 hodiny

Výstava představí známé i neznámé památky jednotlivých krajů v podobě fotografií, uměleckých děl a krátkých filmů. Součástí festivalu je projekt pro děti Hravý architekt, do kterého se zapojilo 14 českých škol a 26 škol z 18 dalších zemí. Děti z Polska a Slovenska přivezou do Prahy České dráhy – partner projektu.

Představíte i nějaké zajímavé exponáty?

Ze zlínského muzea jsme získali například jeden z průkopnických obuvnických strojů i čtyři atraktivní boty, které se u Bati vyráběly. A když jsme dali dotaz Jihomoravanům, co by si přáli jako artefakt, kupodivu nechtěli žádnou krojovanou figurínu, ale přáli si lis na víno. Jeden malý mi nakonec půjčil známý z Moravské Nové Vsi.

Děti se mohly v rámci festivalu zúčastnit projektu Hravý architekt. Osvědčilo se vám zapojení malých návštěvníků?

Děti to vnímají ohromně. Už tím, že byly vyzvány k přímé účasti přes své kresby. Za chvíli z nich budou dvacetiletí a budou vzpomínat, jak je vezl vláček kolejíček a že je tady vítala paní prezidentová. Snad se sem v dospělosti vrátí. ■

Zpátky do školy S IN KARTOU ČD

Prázdniny utekly jako voda, je tu září a nastal čas vrátit se zpátky do školních lavic. Aby mohli žáci cestovat výhodně nejen za studiem, stačí si pořídit některou z nabídek ČD. Využít mohou například kombinaci žákovského jízdného s In Kartou.

Předprodej žákovského jízdného začal ve čtvrtek 20. srpna a první den platnosti jízdenek s touto slevou byl 1. září 2015. Ve vlacích ČD platí sleva pro žáky na jedno- směrné, zpáteční a traťové týdenní, měsíční i čtvrtletní jízdenky vždy ve 2. vozové třídě. Současně mají vlastníci žákovských průkazů nárok také na zlevněné ceny všech Akčních jízdenek včetně novinky SuperAkční jízdenka. Na žákovské jízdné lze cestovat celoročně s výjimkou července a srpna.

Jak pořídit žákovský průkaz?

Pokud chcete využívat výhody žákovského jízdného, musíte při nákupu předložit žákovský průkaz. Pro žáky do 15 let je průkaz ve žluto-modré variantě, pro žáky a studenty ve věkovém rozmezí 15 – 26 let je určen oranžový. Průkaz si můžete zakoupit u pokladních pře-

Tip

In Karta + ISIC

Výrazně ušetřit mohou držitelé karty ISIC při nákupu In Karty IN 25 na tři roky. Pokud mezi ně patříte, zaplatíte za In Kartou IN 25 zakoupenou v období od 15. září do 31. října 2015 jen 390 Kč. Stačí, když při podání žádosti o vydání karty na pokladně ČD předložíte platnou kartu ISIC.

pážek ČD za 2 Kč a lze jej pořídit i u ostatních dopravců. Po vyplnění údajů žákem a školou ověří platnost žákovského průkazu dopravce. U Českých drah provádí tuto kontrolu údajů pokladníci. Je-li vše správně vyplněno, opatří pokladník průkaz hologramem a přelepí jej (z lícové strany) průhlednou fólií. Za ověření průkazu zaplatíte 50 Kč.

Další sleva s In Kartou

Pokud chcete cestovat ještě levněji, pořídte si In Kartou s aplikací IN 25 nebo IN 50, kterou lze zkombinovat s vaším žákovským průkazem. Tuto kombinaci mohou využít žáci a studenti do 26 let na trase uvedené a potvrzené na žákovském průkazu v době jeho platnosti. Spojením žákovského průkazu a In Karty s aplikací IN 25 nebo IN 50 získáte navíc slevu 25% ze zvláštního jízdného pro žáky (v trase nebo části trasy uvedené na žákovském průkazu) a na jízdném tak můžete celkově ušetřit až 55% z oby-

čejného jízdného. Slevu lze využít při nákupu jednosměrné nebo zpáteční jízdenky a také na traťové jízdenky. Zmíněná kombinace zároveň zajistí žákům a studentům ještě výhodnější ceny Akčních a SuperAkčních jízdenek (opět v trase potvrzené na žákovském průkazu).

V případě, že pojedete vlakem jinak než do školy (nebo v měsících červenec a srpen, kdy na žákovské jízdné nelze cestovat), získáváte s In Kartou vždy slevu z jízdného, přičemž její výše je závislá na zvolené aplikaci. Dále máte možnost používat In Kartou jako elektronickou peněženku pro bezhotovostní platby v jízdenkových automatech ČD, u pokladních přepážek i u průvodčích ve vlaku. Mezi další výhody lze zahrnout slevu Rail plus na nákup levnějších mezinárodních jízdenek, slevu na Akční a SuperAkční jízdenky, Včasné jízdenky Česko a dále využívání předností zákaznického programu ČD Bonus.

Cena In Karty s aplikací IN 25 pro cestující do 26 let je 250 Kč na jeden rok nebo 490 Kč na tři roky.

In Karta s aplikací IN 50 pro cestující do 26 let stojí 1 490 Kč na jeden rok nebo 3 990 Kč na tři roky.

Více informací naleznete na stránkách www.cd.cz/inkarta. ■

Vydejte se na školní výlety vlakem

Cestování vlakem je ideální k výpravám za poznáváním krajiny a nových míst, což ocení zejména školní mládež. Díky speciální nabídce ČD pro školní skupiny můžete vyrazit na školní výlety za krásami ČR nebo se seznámit se životem u zahraničních sousedů. Výhodná nabídka pro školy platí na cestování po České republice, do Německa, Rakouska i na Slovensko. Více informací naleznete na www.cd.cz/detnavylet a www.cd.cz.

Soutěž: Vlakem ČD na výlet

Chcete vyhrát výlet vlakem ČD zdarma? Do soutěže o 5 bezplatných přeprav určených školním skupinám se může vaše škola zapojit odesláním jednoduchého online dotazníku. Soutěž „Vlakem ČD na výlet“ probíhá od 7. do 30. září 2015. Výhrou je bezplatná přeprava vlakem ČD ze stanice nejbližší místu školy výherce do libovolné stanice ČD a zpět. Více informací se dozvíte na stránkách www.cd.cz/soutez.

Vyzkoušejte novinku

Určitě vám pojede!

Nová
limitovaná
edice

FIDORKA

VYKUTÁLENÝ RYCHLÍK FIDORKA

Karamelkov ► Oplatkov pod Čokoládou

Soutěžte o krabice Fidorek!

Vyfoťte se s novou Fidorkou, předvedte stejný výraz jako karamelka na obalu a sdílejte na Instagramu s hashtagem [#karamelovafidorka](#)

Soutěž běží do 30. 9. 2015, více informací na facebookovém profilu Fidorky.

Přejeme šťastnou cestu!

BlueTrains

úvod

galerie

připravujeme

diskuze

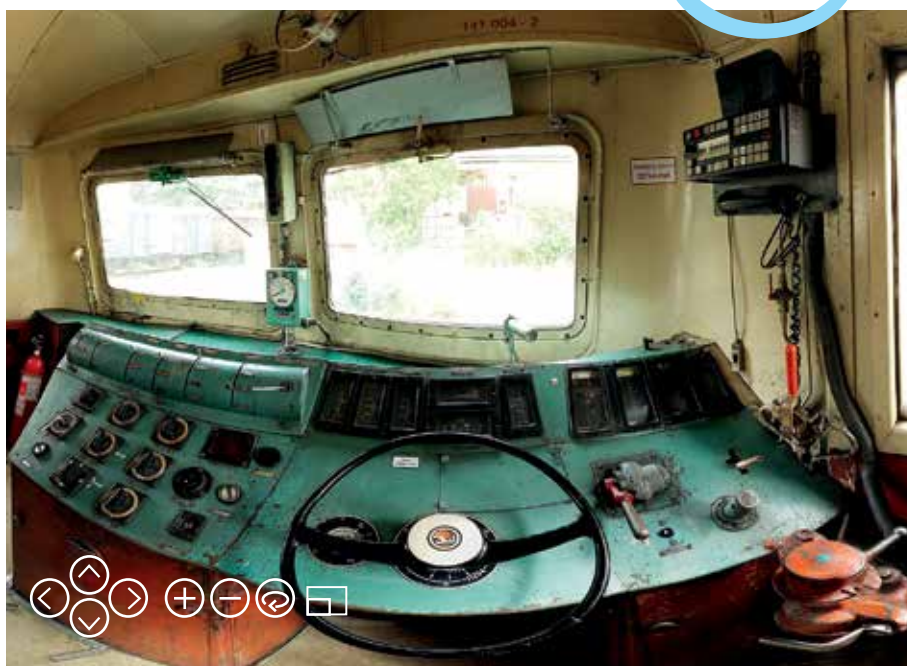
Lokomotiva řady 141

Univerzální elektrická stejnosměrná lokomotiva řady 141 (E 499.1) vznikla na konci 50. let ve Škodě Plzeň, jako nástupce předchozí generace lokomotiv řady 140 (E499.0), které byly vůbec prvními el. lokomotivami vyrobenými u nás v poválečných letech. Všechny licenční prvky oproti své předchůdkyni byly na lokomotivách nové řady již plně nahrazeny domácí technikou. Stejně jako řada 140 byla i řada 141 primárně určena pro vozbu dálkových rychlíků (zejména na hlavním tahu Praha - Košice), ale i osobních a lehčích nákladních vlaků. Podle uspořádání náprav Bo´Bo´ a označení řady si lokomotiva vysloužila přezdívku Bobina (jednička). Dnes je možné stojednačtyřicítky občas vidět v čele mimořádných vlaků a zástupkyně této řady bude k vidění také na Národním dni železnice v Hradci Králové. ■

Základní technické údaje

Označení	141 (původní E 499.1)
Rok výroby	1957, 1959–1960
Počet vyrob.	61
Maximální rychlost	120 km/h
Trvalý výkon	2 032 kW
Hmotnost	84 t

Stanoviště strojvedoucího.

Strojovna s dominujícím kompresorem.

JUNIOR PROGRAM ČD

AHOJ holky a kluci

Dostali jsme od vás opravdu hodně krásných básniček, a proto nám trvalo dlouho, než jsme vybrali deset nejlepších. Ale už je máme a vy si je můžete přečíst na webové stránce Českých drah www.cd.cz v sekci Volný čas, podsektci Junior program a také na Elfíkově webu www.elfikuvweb.cz v prvním vagonu s nápisem Železnice v Aktualitách.

Všem vítězům moc gratulujeme, dárky jsme jim již poslali a pro ty ostatní tady máme dvě nové Dětské jízdenky číslo 29 a 30, na kterých jsou ztvárněny právě vítězné básničky.

Doufáme, že se vám budou líbit.

Manažerka Junior programu ČD Elen Mátěová

křížovka

Víte, milé děti, jak se jmenoval československý prezident, pro něhož byl vyroben salonní vůz, který uvidíte na Národním dni železnice? Náповědu najdete v rubrice ČD průvodce.

Zub moudrosti

Jídlo

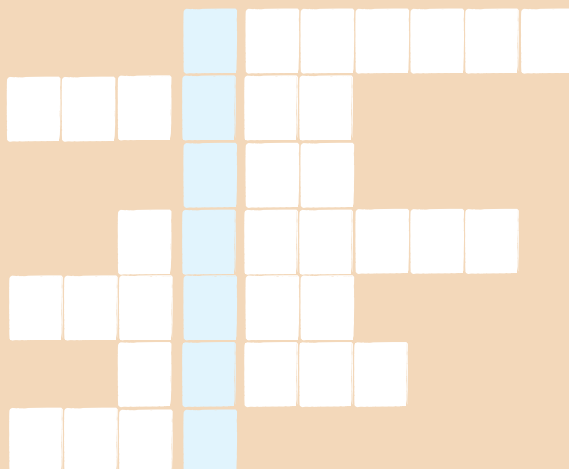
Pepř a ...

Maková

Největší pták

Má nos nahoru

Jehličnatý strom

Vyluštěnou tajenku zadejte do formuláře na www.cdprovas.cz do 24. září. Tři z vás, kteří správně odpovědí, získají rodinnou vstupenku do Království železnic.

SOUTĚŽ PRO CHYTRÉ HLAVY

1 Jak se jmenoval úspěšný pořad Romana Šmuclera, jehož součástí byly rozhovory na choulostivá témata?

- A Rande
- B Tabu
- C Uzel

2 Kterou cennou zlatnickou památku si můžete prohlédnout v zámku Bečov nad Teplou?

- A relikviář sv. Maura
- B relikviář Tří králů
- C korunovační klenoty

3 Jak se nazývá kamenná rozhledna ve Františkových Lázních?

- A Diana
- B Salingburg
- C Bučina

4 Kolikátý ročník Národního dne železnice letos pořádají České dráhy?

- A 10.
- B 5.
- C 6.

5 Jakou přezdívku má elektrická lokomotiva řady 140 a 141?

- A Bobina
- B Sergej
- C Karkulka

6 Který článek v tomto čísle vás nejvíce zaujal? *

* Na tuto otázku je nutné odpovědět, její správnost se však neposuzuje.

Soutěžit můžete na www.cdprovas.cz, kde vyplníte příslušný formulář, nebo své odpovědi zasíláte poštou do 24. září 2015. Nezapomeňte uvést svůj e-mailový kontakt nebo zpětnou adresu.

Adresa:
Redakce ČD pro vás
České dráhy, a.s.
nábř. L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1
Na obálku napište PRO CHYTRÉ HLAVY.

Tři správné odpovědi odměníme Kilometrickou bankou ČD – poukazem na volné cestování vlaky ČD v hodnotě 2 200 Kč – a další tři z vás obdrží poukázky do obchodní sítě PONT v celkové hodnotě 1 000 Kč.

Výherci z minulého čísla:

KMB: Draha Slončíková, Petr Havlíček, Romana Plačková
PONT: Marie Karásková, Lucia Bútorová, Michal Kocián

Správné odpovědi z minulého čísla:

1 – Sedmero krkavců, 2 – Lednicko-valtický areál,
3 – Svatý kopeček, 4 – Šťastnou cestu, 5 – 50 %

Kompletní pravidla soutěže najdete na www.cdprovas.cz.

Hrajte o Kilometrické banky ČD za 2 200 Kč a o poukázky v hodnotě 1 000 Kč do obchodní sítě PONT.

NÁRODNÍ DEN ŽELEZNICE

HRADEC KRÁLOVÉ
26. září 2015 od 10 hodin

Na co se můžete těšit

► na svět historie a změny

s výstavou historických lokomotiv, jízdami parních vlaků a ukázkami nejmodernějších vozidel

► na svět zábavy

se závodem drezín, železničními pohádkami a spoustou dalších aktivit

► na speciální nabídku

Skupinové víkendové jízdenky pro až 5 cestujících
bez ohledu na věk – v tento den v prodeji po celé ČR

www.denzeznice.cz

Generální partner:

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Hlavní partner:

railreklam

Partner:

KOMBINUJ

žákovský průkaz a In Karta!

Nemusíš být matematik, aby ti na jízdné do školy vyšla **sleva až 55 %**

► **POZOR AKCE!**

S kartou ISIC nyní In Karta s aplikací IN 25 na 3 roky o **100 Kč levněji!***

* akce platí od 15. 9. do 31. 10. 2015

Mrkni na www.cd.cz/kombinuj a zjisti, jak na to!

